

Letnik XVI - št. 1, januar 2009

Glasilo občine Trzin

odsevi

Kriza bi lahko
zavrla naložbe

Mladi Trzinci že četrtič
zmagali na Mladina in gore

Drugačen
zbor občanov

13. sekirca za
Debevca ni bila srečna

Utrinki iz prednovoletnega Trzina

Foto: Andrej Nemec

Ima strah velike oči?

Veselo in hrupno smo prestopili v novo leto, si izmenjali nešteto dobrih želja in misli, ob tem pa SI je marsikdo zaželel, da napovedana gospodarska kriza ne bi bila tako huda, kot nekateri grozijo. Ko sem se pogovarjal s prijateljem, ki komentira dogajanja na finančnih trgih, mi je dejal, da bi bila kriza povsem obvladljiva, če ne bi bilo panike nekaterih gospodarstvenikov. To izrabljajo tudi nekateri borzni špekulanti, in resnična kriza je tu. Kot domine se podirajo navidezno močna podjetja, pokažejo se gnila ozadja in krizni val jih začne ugašati, teže teh dogajanj pa v največji meri nosijo navadni ljudje. Za Slovenijo poznavalci zagotavljajo, da kriza ne bo tako huda, kot v nekaterih drugih državah, na primer ZDA, Madžarski, Islandiji, tudi Veliki Britaniji, a kaj, ko je zdaj naše gospodarstvo v precejšnji meri vezano na izvoz na zahodne trge, ki krizo že vse bolj čutijo. Posledično tudi pri nas ne bo več toliko dela in seveda tudi denarja ne. Še bolj se bo treba opreti na notranje rezerve in najti ustrezna nadomestila. Država zdaj obljublja pomoč podjetjem, ki bodo morala krajšati delovni čas svojih zaposlenih, vendar državne rezerve niso omejene.

Poleg izvoznikov, ki jih je tudi med trzinskimi podjetji kar nekaj, bodo v vse hujših težavah tudi gradbinci. Avtocestni križ je tako rekoč končan, na trgu je vse več neprodanih stanovanj, dela pa vse manj. V zadnjem obdobju so številne občine dobro služile s prodajo stavbnih zemljišč. Nove soseske, blokovska naselja in tudi obrtne cone so rasle kot gobe po dežju. Zdaj bo to treba napolniti, in ker je konkurenca vse hujša, tudi cene teh nepremičnin padajo. To se bo gotovo odrazilo tudi v Trzinu. Ker so bile cene stanovanj in hiš zelo visoke, je marsikdo želel graditi za trg, tisti, ki si tržnih cen niso mogli privoščiti, pa so se odločali za lastne gradnje. Verjetno so na občini v zadnjem obdobju krepko čutili zahteve po sprostitev novih zazidljivih parcel. Prav zato so verjetno vztrajali pri strategiji razvoja Trzina, ki predvideva pozidavo vseh še nepozidanih zelenih površin. Ob krizi, ki jo napovedujejo, pa bo prav hitenje s pozidavanjem vseh še ohranjenih kotičkov nesmiselno. Prineslo bo nove zadolžitve, dobički pa bodo pičili. Kriza bo terjala prilagajanje novim pogojem. Američane je ob podobni krizi v preteklosti rešil New Deal – velike državne naložbe, ki so zaposlovale veliko delavcev in dale spodbudo tudi drugim gospodarskim panogam. V Trzinu si česa takega ne moremo privoščiti, zato bo potrebno zagotovanje pasu. Denar bo postal drag in treba bo precej bolj pretehtati njegovo porabo.

Ob krizah se ljudje najprej odpovedo luksuzu, manj življenjsko potrebnim dobrinam in početju. Najprej se odrečejo razko-

šnosti, črtajo obiske nekaterih kulturnih, športnih in družabnih prireditev, izbirajo cenejše izdelke, nazadnje pa začnejo varčevati pri oblekah in nato še pri hrani. Med nami, v Trzinu, je kar precej premožnejših in takih, ki po zaslužkih sodijo v višji razred. Verjetno bodo tudi oni občutili krizo, vendar zagotovo v precej manj ostri obliki kot tisti, ki so že do zdaj bili po zaslužkih pod republiškim povprečjem. Verjetno se bo moral vsak po svoje spopasti s slabšanjem življenjskih razmer.

Odkar je Trzin občina, se je silovito razmahnila društvena in tudi kulturna dejavnost. Ali bo kriza okrnila to živahno področje življenja našega naselja? Upamo, da ne. Organizatorji in društveni delavci bodo morali postati še bolj iznajdljivi. Odkriti bodo morali nove prijeme in z njimi obogatiti dejavnost svojih društev in ustanov. Verjetno se bodo po pomoč v še večji meri obračali ana Občino. Ta bo morala še bolj selektivno izbirati programe, ki jih bo podpirala, mogoče pa se bo morala odpovedati tudi kakšni naložbi. Lahko pa da jo bo, kot smo že doživeli, »preložila« na kasnejše, ugodnejše čase.

Pravijo, da ima vsaka kriza tudi svoje pozitivne strani. Odpadajo in odmirajo tiste dejavnosti, ki niso bile kakovostne. Tiste, ki so kazale lažno veličino. Ostajajo le najmočnejša, »zdrava« podjetja. Ljudje se manj vozijo z avtomobili, bolj hodijo v naravo, so manj debeli, spet se obračajo h kakovostnim domačim proizvodom. Odločajo se za bolj premišljeno trošenje denarja in bolj pazijo na tisto, kar imajo. Spet imajo več časa za svoje bližnje, za sosede in prijatelje. To se sliši kar spodbudno, zato je lahko kriza tudi prilika, da se ozremo sami vase, se zamislimo nad svojim načinom življenja in poskušamo popraviti tisto, kar bi pravzaprav lahko storili že prej, pa se v času blagostanja nismo potrudili. Vsekakor bi bilo prav, če bi se spet v večji meri posvečali svojim bližnjim in spoznali še druge vrednote življenja, ki smo jih doslej kar prezrli.

Prav zato naj nam kriza ne vliva panike. Če bo nastopila, se jo lotimo pogumno in skušajmo iz nje iztisniti tisto, kar nam lahko celo koristi. Vem, da je lahko govoriti. Ko pa se znajdeš s prazno denarnico na cesti, imaš pa cel kup želja in potreb, pa so stvari precej bolj zapletene. Vseeno se potrudimo! Bodimo iznajdljivi in pogumni in mogoče se bomo krize potem spominjali celo z nasmehom in mogoče kar z veseljem.

Urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Meta Železnik, Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Mateja Erčulj, Zoran Rink

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk:

 grafex d.o.o.

Trženje: **Joži Valenčak**

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejič, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno in ga brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Slika na naslovnici

Zimsko veselje

Foto: Zinka Kosmač

**Gradivo za
februarsko
številko
oddajte
najkasneje
do**

**5.
februarja
2009**

Ena bolj pogostih konfliktnih situacij, s katerimi se vedno znova srečuje sleherna občina, je razreševanje zapletov, do katerih prihaja zaradi medsebojnega oviranja ali celo izključevanja javnega in zasebnega interesa. Občine so seveda ustanovljene zato, da v prvi vrsti urejajo vsa vprašanja, ki so povezana z uresničevanjem javnega oziroma skupnega interesa (občanov) v vseh primerih, ki so lokalnega značaja in pomena, in jih potemtakem ni smiselno urejati in praktično reševati na ravni države. Gre za vrsto javnih služb, gospodarskih in drugih, ki jih države prepustijo občinam v skladu z načelom racionalnosti in načelom približevanja ravni odločanja ravnici, na kateri se vprašanja, ki jih odločanje zadeva, pojavljajo. S tem mislimo zlasti na gospodarske javne službe, uresničevanje javnega interesa na področju kulture, osnovnega šolstva, športa in rekreacije, osnovnega zdravstva, uresničevanje večjega dela nalog s področja socialne politike ipd. Po drugi strani pa je res, da občina mora ustvarjati pogoje za uresničevanje zasebnih interesov, zlasti vseh tistih, ki ne zadevajo ob enakovredni zasebni interes kogarkoli drugega ali ob javni ali skupni interes skupnosti. Tu mislimo

zlasti na ustvarjanje pogojev za uresničevanje gospodarske pobude, na urejanje prostora, s katerim občina omogoča smiselne pogoje za stanovanjsko in drugih vrst gradnjo, zagotavlja smiselno razmerje med javnimi in zasebnimi površinami ter hkrati ustrezno urejenost javnih površin (od parkov do otroških igrišč in, kar postaja vedno bolj pomembno, komunalnih koridorjev), tako da se lahko življenje v skupnosti odvija čim bolj harmonično in da so zagotovljeni pogoji za kakovost bivanja posamezniku in skupnosti v celoti.

Območje Občine Trzin se je že pred nastankom občine, torej do leta 1999, vsaj petindvajset let zelo intenzivno razvijalo, in prav to dejstvo je povzročilo, da je prišlo tudi do številnih konfliktnih situacij prav na točkah srečevanja zasebnega in javnega interesa, ki še vedno niso razrešene, v nekaterih primerih pa sploh še ne vemo zanje, saj se vedno znova srečujemo s primeri, ko nas kdo opozori na kako pogodbo ali dogovor, sklenjen še pred nastankom Občine Trzin, ki pa je z vidika posodobljene zakonodaje zelo težko uresničljiv. Prav posebna težava, s katero se danes srečujemo po vseh slovenskih občinah, je nekoliko pretirana fetišizacija zasebne lastnine po eni strani in po drugi strani ravno tako fetišizacija tako imenovane podjetniške pobude, ko marsikdo misli, da mu je samo zato, ker je podjetnik, tako rekoč vse dovoljeno. Od tod, denimo, številni konflikti, ki jih imamo (tudi na sodiščih) zaradi posegov na občinska zemljišča, ki si jih posamezniki ne le prilašajo, temveč jih celo ograjujejo, skušajo celo občini preprečiti dostop na ta zemljišča ipd. Na desetine je bilo primerov, ko so posamezniki ali gospodarske družbe posegli na občinske zelenice, si na njih uredili parkirišča ali celo zgradili na njih dele svojih stavb, ko pa je občina skušala to urediti vsaj tako, da bi za nezakonito uporabljena zemljišča plačevali najemnino, so nekateri od teh »črnograditeljev« reagirali užaljeno, grozili s tožbami, češ da jih občina ovira pri njihovi dejavnosti itd. Tudi v Mlakah je bilo nekaj primerov, ko so posamezne družine po več desetletij (na podlagi ustnih dogovorov z vodstvom nekdane KS, ali tudi ne, ali celo na podlagi pomotoma sklenjenih najemnih pogodb za površine, ki sploh niso bile v lasti občine ali KS in za katere niso nikoli plačevale najemnine) uporabljale občinske površine in so se na to tako navedile, da se zdaj s precejšnjim začudenjem odzivajo na opozorila občine, da je potrebno medsebojna razmerja urediti v skladu z zakonom. Treba je namreč vedeti, da je bil pred nekaj leti sprejet zakon o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin, ki zelo natančno in hkrati strogo predpisuje, kako morajo država, prihodnje pokrajine in občine ravnati s svojim premoženjem. Po

eni strani pravi, naj ne kopičijo premoženja, ki ga ne potrebujejo oziroma ga tudi v prihodnosti ne bodo potrebovale, po drugi strani pa zahteva, da s premoženjem, ki ga imajo, ravnajo gospodarno in zagotovijo ustrezno donosnost ali, kar je še bolj pomembno, zagotovijo, da bo to premoženje služilo uresničevanju javnega interesa in javnih potreb. Bolj razumljivo povedano to pomeni, da naj na primer občina odkupi zemljišča, na katerih namerava ali želi v prihodnosti graditi objekte javnega značaja (objekti za družbene dejavnosti, komunalna infrastruktura, površine za šport in rekreacijo, parkovne površine ipd.) ali morda tudi omogočiti razvoj gospodarskih con itn. Zemljišča in objekti, ki niso primerni za kak tak namen, naj bi občina po predpisanem postopku (javna dražba ali javni razpis) prodala in tako omogočila, da se na takih zemljiščih ali v takšnih objektih lahko začne odvijati kakršnakoli gospodarska ali druga koristna dejavnost. Zelo pomembno pa je, da občina vse svoje premoženje, kot rečeno, uporablja na način, ki povečuje lastne prihodke občine oziroma zagotovi javno funkcijo svojega premoženja: zemljišča ob ulicah naj služijo kot komunalni koridorji in skupne zelene površine, nekoliko bolj oddaljena zemljišča, ki niso namenjena pozidavi, še posebej v strnjenem naselju, kot parkovne površine, igrišča ali morda tudi kot javna parkirišča; objekti v lasti občine pa ravno tako morajo služiti za uresničevanje javnih koristi oziroma jih mora občina oddati v odplačni zakup ali tudi prodati.

V skladu s temi načeli skušamo v Občini Trzin urediti razmerja z relativno številnimi uporabniki občinskega premoženja, pri čemer nikakor ne želimo nikogar odirati z najemnino. V vseh primerih se predlagana najemnina izračuna v skladu s predpisi in na osnovi cenitve, čeprav se praviloma odločamo za sprejemljive in nikakor ne za najvišje možne zneske. Moramo pa, kot rečeno, ravnati v skladu s predpisi in v skladu z načeli gospodarnosti oziroma donosnosti premoženja, čeprav občina seveda ni prvenstveno gospodarski subjekt, saj mora vedno znova postaviti v ospredje javni interes, in tudi v primerih, ko bi za zemljišče ali objekt iztržila zelo visoko ceno ali najemnino, dati prednost javnemu interesu, če je zemljišče ali objekt za to primeren. Res pa je, kot že rečeno, da je zadev, ki jih moramo urediti, zelo veliko, in da vsaka praviloma zahteva kar precej časa. Kljub temu smo uspeli samo za zemljišča skleniti že več kot petdeset zakupnih pogodb, kar vendarle pomeni tudi že pomemben vir dohodkov, čeprav, naj to še enkrat poudarim, ne sklepamo pogodb, ki bi jih bilo mogoče označiti kot oderuške.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin so:

**01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44
in 01/ 564 45 50**

Številka faksa je:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

**ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.**

Elektronski naslov:

info@trzin.si

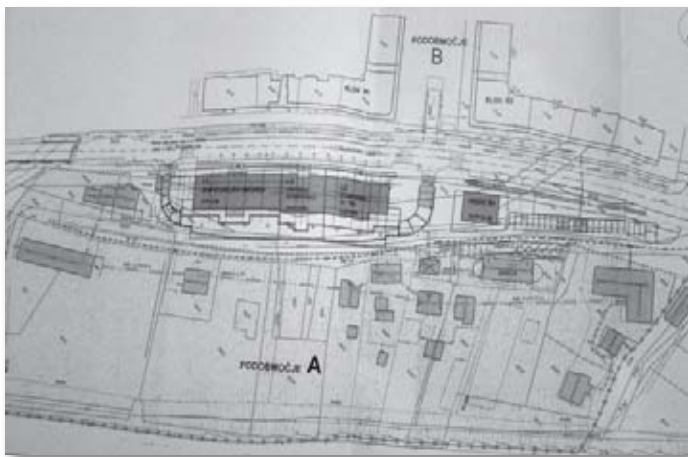
Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Kriza bi lahko zavrla naložbe

Ob novem letu si pogosto zadajamo takšne ali drugačne obljube, zadamo si prednostni seznam stvari, ki se jih bomo lotili ali pa si rečemo: V novem letu bom pa poskrbel za to in to. Zanimalo nas je, če so si tudi na občini ob novem letu zadali kakšne posebne naloge, zato smo o tem povprašali kar našega župana.

V novo leto smo pogumno prestopili. Kakšne obveze ste si na občini zadali za to leto?

Glede obveznosti občine kakšnih posebnih razlik glede na prejšnja leta ni, kajti večino obveznosti občini nalaga zakon, in občina jih mora izpolnjevati. Pri tem gre predvsem za obveznosti, ki zadevajo tekoče odhodke in tekoče transfere iz občinskega proračuna. S tem mislim na obveznosti občine v zvezi z otroškim varstvom, osnovno šolo, s področjem socialne politike (socialne pomoči, pomoč na domu, oskrbovalnine za občane in občanke, ki bivajo v domovih za starejše, razni programi samopomoči za starejše, zdravstveno zavarovanje brezposelnih, razna nadomestila in plače za spremljevalce otrok s posebnimi potrebami...), kulture (programi in prireditve), športa in rekreacije, civilne zaščite z gasilsko dejavnostjo, izpolnjevanje potreb in vlog občanov itd. Seveda pa imamo tudi nekaj načrtov na področju naložb, o katerih je bilo že precej povedanega v zvezi s proračunom za leto 2009 in 2010. Naj tu navedem samo dokončanje oddelka doma počitka, obnovo in posodobitev Mengeške (skupaj z DRSC), začetek del za obnovo in posodobitev Ljubljanske ceste, projektno in investicijsko dokumentacijo za celovito prenovno vodovoda od črpalšč na Mengeškem polju do Trzina, ravno tako projektno in investicijsko dokumentacijo za nadomestno gradnjo na lokaciji Jefačn'kove domačije, do-

kumentacijo za nadomestno gradnjo vrtca v Mlakah, začetek del za izgradnjo drugega pločnika in kolesarske steze ter ureditev križišča s Kidričeve in Mlakarjeve, vhod v ŠRP Mlake...). Pomemben projekt predstavlja tudi sprememba prometnega režima na območju Jemčeve, itn.

Na vseh ravneh napovedujejo gospodarsko krizo. Čeprav upamo, da je na občinski ravni ne bomo čutili v takšni meri, nas zanima, katere proračunske postavke bi bile v naši občini prve na udaru – investicije ali poraba na področju družabnega življenja, športa, kulture ali morda kaj drugega?

Prav gotovo naložbe, kajti naloge s področja primerne porabe so obvezne, razen pač v tistem delu, v katerem občina Trzin zavestno več vlaga v kulturne programe, športno-rekreacijske programe, v dejavnost društev ipd., ker si pač prizadeva za višjo kakovost življenja v občini.

Novo leto je prineslo spremembe pri izvajanju komunalnih storitev – ravnanja z odpadki, občinski svet pa je (bo) po hitrem postopku sprejel tudi spremembe odloka o zagotavljanju zemeljskega plina v občini. Za kakšne spremembe gre in kako se bo to odrazilo pri odjemalcih?

Gre predvsem za to, da v skladu s spremenjeno zakonodajo (deloma zaradi EU deloma zaradi predpostavk, da je dobava plina v bistvu tržna dejavnost in da je javna služba samo zagotavljanje možnosti distribucije), uskladimo dodatek h koncesijski pogodbi s Petrolom in si tako zagotovimo ustrezne dohodke iz naslove koncesijske dajatve. Za to pa je bilo potrebno še dodatno uskladiti oba odloka, ki urejata ta vprašanja.

Občina Trzin naj bi izstopila iz konzorcija CERO, v katerem so se dalj časa neuspešno trudili za ureditev sežigalnice za komunalne odpadke in tudi drugačne možnosti ravnanja z odpadki. Koliko je občina v preteklosti vlagala v konzorcij in kakšna so jamstva, da se zgodba s CEROM ne ponovi tudi pri RCERU Ljubljana?

Občina Trzin se je pred leti včlanila v konzorcij CERO za območje Gorenjske, ker je bilo že tedaj jasno, da se odlagališču Dob iztekajo leta delovanja, in da utegne priti do težav pri uresničevanju načrta o širitvi tega odlagališča. Žal konzorcij CERO za Gorenjsko ni bil uspešen in se do danes ni dokopal do ustrezne rešitve za ravnanje z odpadki na tem območju. Medtem so se občine z območja bivše domžalske občine (tudi Trzin) vključile v RCERO za območje Mestne Občine Ljubljana in sosednjih občin, v okviru katerega se pripravlja velik projekt naprav za mehansko in biološko obravnavo odpadkov in končni sežig ostanka odpadkov, pri čemer bo za odlaganje pepela še potrebno poskrbeti. Ta projekt je v veliki meri

ČESTITKA

V imenu Občine Trzin čestitam trzinskim mladim planincem za odličen uspeh na tekmovanju »Mladina in gore«, Strelskemu društvu Trzin pa za še eno zelo uspešno izpeljano tekmovanje za prehodno »Trzinsko s'kirco Borisa Paternosta«!

Župan Občine Trzin:
Tone Peršak

že pripravljen, in z njim povezane občine kandidiramo za sredstva iz kohezijskih skladov EU. Res pa je, da bo načrtovani obrat začel delovati v najboljšem primeru v letu 2012, bolj verjetno pa šele v letu 2014. Dotlej bomo prisiljeni mešane komunalne odpadke voziti na odlagališče v Logatec oziroma Celje, kar je tudi razlog za zvišanje cen odvoza in odlaganja. Kar pa zadeva našega, zdaj že preteklega članstva v konzorciju CERO za Gorenjsko, pa to ni pomenilo posebnih stroškov, kajti ravno zato, ker ni v nobenem primeru prišlo niti do priprave projektov, posebnih stroškov tudi konzorcij v celoti ni imel. Prvi dve leti smo plačali članarino (v skupni višini manj kot 500 €), potem pa še to ni bilo več potrebno.

V tem letu naj bi začeli tudi s posodabljanjem Centralne čistilne naprave v Študi, katere solastnica je tudi občina Trzin. Koliko bo Trzin vlagal v to posodobitev in ali bo načrtovana posodobitev prečrpališča za kanalizacijske komunalne odpadke pri trzinski plinarni všteta v to ceno ali pa bo šlo za drugo naložbo?

Ta projekt je trenutno pred ponovno spremembo glede obsega. Šlo naj bi za velik projekt, ki bi povezoval posodobitev CCN in v veliko izgradnjo in posodobitev primarne kanalizacije v več občinah. Vse je torej odvisno od tega, kako uspešni bomo pri pripravi skupnega zbirnega projekta in potem s pripravo vloge za kohezijska sredstva. So se pa po volitvah in izvolitvi nove vlade spet pospešili dogovori z vlado v zvezi s temi načrti.

Na prednovoletnih srečanjih smo poslušali, kako bo občina v naslednjem obdobju poskrbela za: dom civilne zaščite z novim gasilskim domom, posodobitev oz. novo gradnjo kulturnega doma,

gradnjo večnamenskega – tudi stanovanjskega, objekta ob Habatovi ulici, za gradnjo športne dvorane, nov vrtec, dokončanje športnega parka in še več drugih naložb. Ali ste te načrte finančno ovrednotili in v kakšnem časovnem obdobju bi bilo to mogoče uresničiti s sedanjim občinskim proračunom?

Deloma seveda že. Je pa za vse te projekte potrebno izdelati vsaj idejne projekte in investicijsko dokumentacijo. Kot je bilo večkrat opozorjeno, so nekateri od teh projektov odvisni od tega, ali bomo uspeli najti partnerje, ker naj bi se teh projektov lotili na način javno-zasebnega partnerstva. Vsaj v zvezi z dvema smo bili že precej daleč s pogovori o tem, vendar se že zdi, da je finančna in gospodarska kriza nekoliko ohladila pripravljenost možnih partnerjev. Tako ali tako pa so to načrti, ki zajemajo obdobje vsaj štirih petih let.

Od ustanovitve občine se vleče obljuba po ureditvi povezovalnega območja med obrtno cono in ostalim delom Trzina? Kako daleč oz blizu so zdaj rešitve za to območje? Kaj se zdaj dogaja s tistimi načrti in obljubami?

Odgovor je še vedno enak. Vse je odvisno od poteka dednih postopkov za štiri parcele na tem območju in potem odkupov zemljišč, potrebnih za uresničitev teh načrtov. Ti postopki tečejo, vendar žal zelo počasi. Vmes smo se tudi že dogovarjali o rešitvah, da bi nekoliko spremenili koncept ureditve območja; obravnavali smo nekatere predloge glede dejavnosti, ki bi bile lahko tu locirane, vendar je vse to v zraku, dokler ne bodo urejene omenjene osnovne stvari, torej lastništvo zemljišč.

Ali je v bližnji prihodnosti mogoče pričakovati kakšno novo, večjo trgovino z živili in drugimi splošnimi življenjskimi potrebščinami na območju Trzina?

Malo prej sem omenil dogovore o javno-zasebnem partnerstvu in odgovor na to vprašanje je deloma povezan prav s tem konceptom. Z dogovori, da bi znana slovenska trgovska družba ob izteku Mengeške na štiripasovnico zgradila večjo trgovino z živili, smo bili že precej daleč in tudi v Strategiji prostorskega razvoja smo to upoštevali; pri čemer je bilo predvideno, da investitor tudi zagotovi zemljišče za novi dom zaščite in reševanja, vključno z gasilskim domom, in zgradi dom do tretje faze. Vprašanje pa je, kako bo zdaj v pogojih krize. Zelo verjetno pa je, da se bo uresničitev projekta vsaj nekoliko odmaknila v prihodnost.

Vprašanja sem zastavil Miro Štebe

Ob desetletnici občine

Se spominjate dogodkov izpred desetih let? Kako smo si prizadevali, da bi tudi Trzin uvrstili med krajevne skupnosti, ki bi jim v državnem zboru prižgali luč, za referendum, s katerimi bi lahko dokazali, da si prebivalci večinsko želijo svojo lastno občino? Kako smo bili veseli, ko so sporočili rezultate referenduma, in kako smo začeli s pripravami na začetek samostojne, lastne poti? Pričakovanja so bila takrat velika. Smo jih izpolnili, dosegli tisto, kar smo ob referendumu pričakovali?

Še zdaj se spominjam Toneta Ipavca, takratnega predsednika krajevne skupnosti, kako je ob pomoči Jožice Valenčak in še nekaterih Trzincev sestavljal elaborat, ki naj bi dokazoval, da smo sposobni za samostojnost. Manjkalo nam je nekaj pogojev, a plaz je bil sprožen. Tudi nekatere že ustanovljene občine niso imele vseh zah-

tevanih pogojev. Šteli smo poslance v državnem zboru, ki bodo dali soglasje za naše novo upanje. V Domžalah so takrat stvari prepustili usodi, čeprav so se prav v tistem času predstavniki občine zelo trudili za dokončanje trzinske južne obvoznice. Zaslužijo si priznanje, da so, čeprav so videli, da Trzin izgubljajo, vztrajno nadaljevali z delom in s trdimi pogajanjmi z nekaterimi lastniki zemljišč le dosegli, da so gradbinci lahko prestavili železniško progo in začeli graditi štiripasovnico. Nekateri so takrat napovedovali, da bodo Domžalčani Trzincem postavili visoko ceno za vse in še zlasti za našo industrijsko cono, saj so razglašali, da so Domžale zelo veliko vložile vanjo. Mi smo dokazovali, da je bivša domžalska občina z njo pravzaprav zelo dobro zaslužila. Mnenja so se silovito kresala, a je prvi trzinski župan v novi samostojni občini Tone Peršak odločno in dokaj pragmatično izpeljal pogajanja za delitveno

bilanco. Mnogi so mislili, da bi morali biti odločnejši, a je praksa kasneje pokazala, da je bilo politično zelo modro pristati na ponujene predloge o delitvi in ohraniti prijateljstvo s sosedi. V podobnih primerih so se ponekod še zelo dolgo po sodiščih prerekali glede delitvene bilance in nove občine še dolgo niso mogle zaživeti, kot so želele.

Naša občina pa je zaživela. Sprva se kar nismo mogli načuditi, koliko denarja se je začelo stekati v trzinsko blagajno. Tisto, kar je Trzin prejemal prej, kot krajevna skupnost, je bila le žepnina. Zdaj smo bili gospodarji na svojem in marsikaj se je obrnilo na bolje. Res je, da smo samostojnost, kljub vsemu, dočakali komunalno že dokaj dobro razviti. To je dokazoval tudi elaborat o razmerah v Trzinu, vseeno pa so se razmere izboljšale na številnih področjih.

Številne izboljšave in pridobitve

V Trzinu so se v prvem obdobju kot gobe po dežju pojavljala nova društva, ki jih prej v kraju ni bilo. Društveno in tudi družabno življenje se je zelo obogatilo in razmahnilo. Naselje je bilo takrat tudi eno samo gradbišče. V prvih letih po osamosvojitvi je bil naš kraj po statističnih podatkih med tistimi občinami, ki so v povprečju najhitreje pridobivale nove prebivalce, nova stanovanja in tudi zaslužke od cvetočega podjetništva. V centru T-3, malo kasneje pa tudi v soseski T-5, smo pozdravili številne nove soobčane. Pridobili smo nove, dodatne prostore vrtca, sprva v poslopju nekdanje stare trzinske šole, ki jo je občina odkupila, kasneje pa v prostorih nove osnovne šole. Tudi šola je dobila dodatne prostore, da je lahko zadostila potrebam po uvedbi devetletke. V centru T-3 smo dobili novo knjižnico, še eno dvoranico za kulturne prireditve in tudi zdravstveno ambulanto.

Odprtje štiripasovnice je pomenilo veliko olajšanje za prebivalce ob nekdanji Ljubljanski cesti in tudi za ves Trzin, v starem delu naselja pa so po dolgih letih načrtovanja in pregovarjanj le obnovili in tudi razširili Jemčevo cesto. Marsikje so posodobili kanalizacijo in vodovodno omrežje, Trzin pa je dobil tudi kabelsko televizijo in boljše komunikacijsko omrežje. Gasilci so dobili novo, zelo kakovostno gasilsko vozilo, in sploh so se po opremljenosti uvrstili med boljše oskrbljena gasilska društva. Na robu Trzina smo dobili sodoben športni park, v gozdu pa tudi prijetno speljano trim stezo. Pred leti so Trzin tudi plinificirali, občinska uprava pa se je preselila v primernejše prostore v nekdanji osnovni šoli.

Nekatere želje ostajajo

Še bi lahko naštevali pridobitve, ki smo jih lahko pozdravili v času samostojnosti, žal pa se nekateri načrti tudi po desetih letih še niso uresničili. Še vedno čakamo na ustrežnejšo, življenjsko pomembno povezavo med obrtno cono in ostalim delom Trzina, vse predolgo se že vlečejo načrtovanja posodobitve Mengeške ceste, načrti za gradnjo vzhodne obvoznice pa se iz leta v leto pomikajo v nedoločljivo sivo prihodnost. Že prve ankete med ljudmi so pokazale, da si prebivalci zelo želimo lastnega trzinskega pokopališča, a so stvari po tem, ko smo občani na referendumu predlagani lokaciji sredi gozda rekli NE, povsem zastale. Na seznamu želja se še vedno precej visoko uvrščajo želje po lastni lekarni, po obnovi kulturnega doma, po večji trgovini, športni dvorani in še vrsti drugih dobrin in ustanov. Te naloge prenašamo v naslednje desetletje. Jih bomo uresničili?

Spremenjeni pogoji gospodarjenja

V določeni meri je trzinske naložbene načrte okril novi zakon o financiranju občin, za katerega je tudi ustavno sodišče ugotovilo,

da ni ustrezen. Če bo nova oblast zakon popravila, lahko upamo, da bodo naložbe v Trzinu stekle hitreje, v nasprotnem primeru pa bo treba iskati tudi druge možnosti za pridobivanje sredstev za naložbe – od sovlaganj drugih partnerjev do črpanja sredstev iz evropskih in državnih skladov. Na občini si že prizadevajo, da bi denar zagotovili tudi tako, vendar ob tem opozarjajo, da je to kar zahtevna naloga, saj naj bi do denarja lažje prišli tisti z manj razvitenih predelov. Skrb vzbujajo tudi vse pogostejši znaki svetovne in že tudi naše gospodarske krize. Kakor koli že, če se ozremo nazaj, lahko vidimo, da je naša občina v zadnjem desetletju napredovala tudi na področju naložb.

Je občina prijazna?

Eden od argumentov, ki smo jih navajali v času prizadevanj za samostojno občino, pa je bila tudi želja po bolj prijazni, dostopni občini. Zatrjevali smo, da bo manjša občina precej bolj prijetna, da se bomo v njej tako rekoč vsi poznali in da bo občina predvsem servis ljudem pri uresničevanju njihovih potreb. Prepričani smo bili, da bomo v manjši občini lahko dosegli večjo demokratičnost in človeku prijazno okolje. Smo to dosegli? Ocene so zelo različne, odgovor pa tudi ni tako preprost.

Mirno lahko zapišemo, da se na občini striktno držijo z zakonom določenih obveznosti občine, da vlagajo v komunalo, kulturno in športno življenje, skrbijo za socialno ogrožene in znaten del občinskega proračuna namenjajo boljšim pogojem za varstvo in vzgojo otrok. Na tem področju verjetno nobeno računsko sodišče ali kak drug nadzorni organ verjetno ne bi našel napak, žal pa pogosto slišimo očitke občanov, da je dvostranska komunikacija z občinskim vodstvom slaba, da občina ljudi prepogosto postavlja pred izvršena dejstva in pri tem ni pripravljena v tisti meri, kot pričakujejo ljudje, prisluhniti pogledom »baze«. To je verjetno težka zahteva, saj je idej in želja toliko, kolikor je ljudi. Vsem posameznikom ni mogoče ustreči, če pa se pojavlja enotnejše stališče glede reševanja določenih problemov, pa bi morali v vodstvu občine te poglede bolj upoštevati. Ni treba, da jim slepo prisluhnejo, v demokratičnem pogovoru, podkrepljenim z argumenti, pa lahko odpravijo pomisleke, najdejo kompromise, nenazadnje pa tudi prisluhnejo in ugodijo občanom. Čeprav bi bilo takšno prepričevanje, pogajanje in doseganje kompromisov napornejše in verjetno dolgotrajnejše, bi občani občino vseeno bolj jemali za svojo, za našo, in ne kot nekakšno od zgoraj dano oblast. Mogoče bi se bilo ob deseti obletnici dobro zamisliti tudi nad tem.

Miro Štebe

Milan Karče je zraven od začetka

Ob deseti obletnici naše občine smo se pogovarjali z občinskim svetnikom Milanom Karčetom, ki ima med člani trzinskega občinskega sveta najdaljšo »kilometražo«, saj v svetu deluje neprekinjeno že od osamosvojitve dalje.

Kako se spominjate prvih začetkov samostojne občine in njenih prvih korakov? Vse je bilo potrebno začeti znova, postaviti nove temelje za delovanje. Koliko so pomagali vzgledi drugih in izkušnje iz prejšnje, domžalske občine?

V prvem mandatu smo resnično potrebovali čas za pripravo vseh potrebnih aktov, ki so osnova za normalno delovanje: statut, pravilniki, odloki, strategija razvoja občine, letni proračun in seveda še mnogo drugega. Tako lahko potrdim, da v prvem mandatu ni bilo seje občinskega sveta, da ne bi sprejemali ali potrjevali temeljnih dokumentov, potrebnih za delovanje občine. Seveda je v tem obdobju levji delež opravil naš župan Anton Peršak s svojimi sodelavci, ki so pripravljali gradivo za seje občinskih svetov. Pri tem so bili previdni in so upoštevali izkušnje in napake domžalske občine. Spominjam se, da je bil eden prvih dokumentov, ki smo ga sprejeli **STRATEGIJA RAZVOJA OBČINE TRZIN**. Tudi mi, svetniki, nismo imeli nikakršnih izkušenj, razen nekaterih »starih mačkov«, ki so delovali že v Krajevni skupnosti Trzin.

Kaj vas je sploh motiviralo, da ste se odločili postati občinski funkcionar?

V času ustanavljanja občine me je v »politične vode« povabil današnji župan. Spoznala sva se na srečanjih ob kavi Pri Repku. Po temeljitem premisleku o morebitni koristnosti, da na področju svoje strokovne usposobljenosti lahko osebno prispevam tudi v svojem kraju in za dobro krajanov, me je pot pripeljala do občinskega svetnika. Že takrat sem v zvezi s tem prevzel določene zadolžitve v posameznih odborih. Ker sem delal v gradbeništvu kot projektant in kasneje kot nadzornik investicij izvajanja strojnih instalacij v farmacevtski, sem s pridobljenim znanjem in izkušnjami menil, da lahko pomagam pri »zagonu« novo nastajajoče občine. Po drugi strani pa je bil to zame izziv, ki me je pritegnil.

Katero področje pokrivате?

Kot svetnik delujem že tretji mandat, od vsega začetka samostojne občine, to je od leta 1988. V prvem mandatu mi je bila zaupana naloga predsednika Odbora za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo, ki jo opravljam še zdaj. Prav to področje mi je nekako najbližje glede na mojo strokovno usposobljenost in delo,

ki ga tudi poklicno opravljam. Ves čas sem tudi član Odbora za okolje in prostor in nekaj časa še član Odbora za finance.

Kako ocenjujete uspešnost razvoja občine – kaj bi izpostavili kot velik uspeh in katera pričakovanja se niso izpolnila?

Mislim, da lahko razvoj naše občine od osamosvojitve pa do danes ocenim kot zelo uspešen. Ne bi našteval posameznih uspešnih naložb in zunanje ureditve okolice, saj se to vidi na vsakem koraku. Žal pa so tudi projekti, ki se jih zaradi objektivnih razlogov enostavno ne more uresničiti, kot bi si mnogi želeli. To so: povezovalna pot OIC, problem Mengeške ceste, pokopališče, nov – drugi dovoz v OIC in drugo.

Kako kot občinski svetnik z najdaljšim mandatom ocenjujete delo občinskega sveta v prvem obdobju in kako zdaj, ko so temelji postavljeni in nekatere stvari že utečene? Zanima me tudi, kaj bi spremenili, če bi bilo to v vaši moči?

Pri ocenjevanju in primerjavi dela občinskega sveta v prvem obdobju pred desetimi leti in danes, ko so temelji postavljeni in utečeni, moram priznati, da smo bili takrat bolj homogeni, bolj kompromisni in bolj enotni. Skratka, bilo je bolj prijetno, manj dolgih razprav, ki so pogosto neplodne, in manj nasprotij. Rezultati so bili bolj produktivni!

Katera je vaša največja zasluga pri razvoju občine, življenjskih pogojev krajanov? Na kaj ste ponosni, kaj pa je tisto, kar vas »razburja«?

O svojih največjih zaslugah pri razvoju občine težko govorim. To lahko ocenjujejo člani odbora in župan, s katerim delujem vse obdobje. Se pa rad spominjam treh pomembnejših projektov, pri katerih sem aktivno sodeloval od nastanka občine pa do danes. Prvi projekt je bila uvedba kableske TV v Trzinu. Pri analizi ponudb je bil izbran kot najugodnejši Telemach. Zaradi razprtij s Telekomom se je sicer časovno malo odmaknil, a kljub vsemu je bil razmero-ma zgodaj uresničen. Še raje se spominjam drugega projekta, to je uvedbe zemeljskega plina namesto utekočinjenega nafnega. Prvotna pot razvoda plinovoda je bila načrtovana iz Domžal preko Depale vasi, mi pa smo se odločili za drugo različico, to je iz Lekove plinske postaje preko Mengša. Po takratnem terminskem načrtu in razvodu bi bil projekt realiziran šele v letu 2008. Sodeloval sem pri izbiri koncesionarja, pri vsebini in podpisu pogodbe. Tretji projekt pa je dom starejših občanov. V pregled sem dobil celoten sveženj

načrtov strojnih instalacij za izvedbo, pripravil spisek pripomb, ki so se kasneje, v popravljenih popisih dobave in montaže strojne opreme, upoštevale. Pridobil pa sem tudi uradno ponudbo za izvedbo strojnih instalacij od nevtralnega izvajalca, ki je, tako upam, pomagala županu pri pogajanjih in sklepanju izvajalske pogodbe s Kraškim zidarjem.

Manj pa sem navdušen nad dogodki okrog pokopališča, pa ne zgolj zaradi same lokacije, temveč zaradi izgube časa, saj je ta projekt ponovno pripeljan na sam začetek.

Kakšna so vaša pričakovanja glede prihodnjega razvoja občine?

Mislim, da bomo lahko zadovoljni, če se bo naša občina tudi v prihodnjem obdobju razvijala s takšnim tempom, kot se je doslej, in to na področju gospodarstva, družbenega standarda in kvalitete bivanja.

Ali boste na naslednjih volitvah še kandidirali?

Do naslednjih volitev je še dve leti in o ponovni kandidaturi je še prezgodaj razmišljati.

Meta Železnik

Drugačen zbor občanov

Občina Trzin: Desetletje delovanja – to je bil naslov zbora občanov, ki ga je Občina Trzin pripravila ob zaključku leta in desetletnici samostojne trzinske občine. Na srečanje, ki je bilo v četrtek, 18. decembra, v dvorani Kulturno- umetniškega društva Franca Kotarja Trzin je prišlo sorazmerno dosti občanov z vseh delov Trzina in verjetno vsi niso niti vedeli, kaj lahko od večera pričakujejo. Župan Trzina g. Anton Peršak je takoj uvodoma pojasnil, da ne gre za povsem običajni zbor, na njem naj se ne bi zapletali v polemike in kritike, več pozornosti pa naj bi namenili druženju in sproščeni zabavi. Ob predstavitvi dnevnega reda je poudaril, da je srečanje namenjeno zgolj obujanju spomina na prehojeno pot, da bo tudi predstavil cilje za naprej, napovedal pa je tudi presenečenja v nadaljevanju zabavnejšega dela srečanja.

Na kratko je orisal prizadevanja Trzinцев pred desetletjem, ko smo se borili za ustanovitev lastne, trzinske občine. Spomnil je, da prvi, ne preveč dobro dodelan poskus osamosvojitve ni uspel, drugič pa smo Trzinci enotno in odločno sporočili vsem, da si želimo samostojno občino. Slavnostni govornik je nato orisal prve poteze in dosežke nove občine, nekoliko dalj pa se je zadržal tudi ob pridobitvah, ki so izboljšale življenjske razmere v občini v letu 2008. Zelo dolg je bil tudi seznam načrtov za naprej. Potreb je veliko, vse pa je odvisno od tega, kako uspešno bomo pridobivali denar pa tudi soglasja in dovoljenja za želene naložbe. Vsekakor bo v prihodnjem letu največja pridobitev Trzina dom za starejše občane z varovanimi stanovanji in tudi dodatnimi stanovanji za trg.

Župan je nato napovedal prvo presenečenje: prvi javni nastop članov trzinske folklorne skupine. Plesalke in plesalci v narodnih nošah so svoj nastop poživili s šaljivimi skeči, petjem in igranjem na harmoniko, za konec pa so v svojo »kačo«, ki se je vila po dvorani,

pritegnili še druge obiskovalce in tudi trzinskega župana Peršaka. Nastop je navdušil občinstvo, ker pa se tokrat še niso predstavili vsi trzinski folkloristi, lahko upamo, da bomo že v prihodnje na trzinskih prireditvah ploskali ob še številnejšem nastopu naših folkloristov.

Drugo presenečenje večera je bila premierna videopredstavitel filma o Trzinu, ki so ga posneli novinarji in snemalci ATV signala Litija. Gre za prvi daljši dokumentarni film o Trzinu, njegovi zgodovini in delovanju občine. Avtorji filma so se potrudili in našli nekaj zelo dobrih snemalnih mest, s katerih so Trzin prikazali tudi v drugačni perspektivi. Vsekakor je pohvalno, da smo končno dobili film o Trzinu in tudi pričevanja nekaterih ljudi, ki igrajo vidno vlogo v trzinskem življenju. Ob tem pa je treba le zapisati, da je g. župan ob napovedi prikaza posnetkov dejal, da so najprej razmišljali, da bi ob desetletnici izdali knjigo o Trzinu, nazadnje pa so se odločili za film. Mogoče pa bo to izziv in naloga za novo desetletje.

Po projekciji so se občinstvu predstavili pevci in pevke upokojenskega društva Žerjavčki, ki jih je tokrat vodil Miran Šinigoj, članici zbora Nežka Andrejaš in Danica Pandel pa sta nastop popestrili s svojimi verzi, šaljivimi in liričnimi. Ko je na oder prišel harmonikar Miha Pančur, pa so gostinci med občinstvo že začeli deliti kozarce s šampanjcem; zadnji zvoki harmonike so odmevali že med trkanjem kozarcev in živahnim nazdravljanjem, ki se je nadaljevalo še med veselim druženjem po zboru. Ob županovih napovedih, kaj nas čaka v prihodnje, in ogledu filma o Trzinu tem za pogovor kar ni zmanjkalo.

Prednovoletno srečanje starejših občanov

V nedeljo, 14. decembra, je občina Trzin v sodelovanju s Karitasom v dvorani KUD-a spet pripravila prednovoletno srečanje občanov, starejših od 70 let. Kot že prejšnja leta, so se starostniki z veseljem udeležili srečanja, saj so iz izkušenj, nekateri pa iz pripovedovanj prijateljev vedeli, da na srečanju vedno poskrbijo za zanimiv zabavni program, da jih lepo pogostijo, predvsem pa, da je živahno

in da tam lahko srečajo prijatelje in znance, ki jih mogoče celo leto niso videli. Vsi so spet pohvalili zabavni program, v katerem so sodelovali mladi glasbeni upi in tudi drugi učenci OŠ Trzin, slavnostni govor je imel župan občine Trzin Tone Peršak, za smeh pa sta s svojim skečem poskrbeli tudi Linca Nemec in Helena Ogorelec.

ZAHVALA

sodelujočim na tradicionalnem srečanju starejših občanov

Tako kot že vrsto let, je bilo sredi decembra tradicionalno novoletno srečanje starejših občanov v Trzinu. Finančno ga je omogočila Občina Trzin, programsko in pogostitveno pa oblikovali sodelavci Karitas Trzin s prostovoljci. Ali so bili povabljeni zadovoljni, bodo povedali drugi.

Člani župnijske Karitas Trzin se želimo tudi s tem prispevkom iskreno zahvaliti vsem, ki ste se velikodušno odzvali vabilu k sodelovanju. Saj to ni bilo prvič. Vsa leta pomagata in sodelujeta pri oblikovanju kulturnega programa in pri pripravi pogostitve.

Hvala tudi harmonikarjem, sodelujočim šolarjem in njihovim mentorjem, hvala pevkam skupine Žolne in igralkama skeča za kvaliteten in prisrčen program. Iskrena zahvala pridnim gospem: Zinki, Veri, Majdi, Ivanki in Nataši ter gospodoma Franciju in Tomažu, pa tudi ostalim, ki ste kakor koli pomagali pri pripravi te prireditve.

Vsi sodelujoči, pomočniki in člani Karitas delamo prostovoljno in brez finančnega povračila!

Zato še enkrat iskrena hvala vsem, ki jim ni žal časa in napora, da svojim sokrajanom, skupaj z nami, polepšate en dan v letu.

Člani Župnijske Karitas Trzin

Ekološka nesreča v coni

V soboto, 10. t.m., so iz podjetja Periteks v obrtno-industrijski coni sporočili, da se jim je zgodila ekološka nesreča. Prišlo naj bi do okvare na vodu, ki povezuje rezervoar kurilnega olja z ostalim objektom, in v zemljo naj bi izteklo, po neuradnih podatkih, 26 m³ olja – podatki o količini iztečenega olja so precej različni. Okrog 18. ure je stekla reševalna akcija, v kateri so poleg gasilcev sodelovali tudi strokovnjaki iz podjetja Kemis. Z gradbenimi stroji so morali razkriti asfalt nad mestom izlitja, nato pa so poskusili izčrpati

kar največ iztečenega olja. Po dolgotrajnem naporu naj bi tisto območje očistili in zaščitili okolico. Predstavniki Periteksa zatrjujejo, da olje zaradi nepropustnih plasti ni moglo prodreti v podtalnico, vendar okoljevarstveniki vseeno niso povsem mirni. Več o nesreči bomo poskusili izvedeti za naslednjo številko Odseva.

Spomin na Trubarja ob dnevu samostojnosti

V torek, 23. decembra, je bila v dvorani KUD-a občinska proslava v počastitev dneva samostojnosti. Po uvodnih pesmih pevskega zbora Društva upokojencev Žerjavčki je slavnostni govornik, župan občine Trzin g. Anton Peršak, obudil spomine na čas pred 18 leti, ko smo se Slovenci odločno in zelo enotno opredelili za samostojnost. Poudaril je pomen takratne odločitve in hkrati v kar temnih tonih orisal sedanost, ko naj bi se nas zaradi napovedi krize lotevalo malodušje. Našteval je negativne pojave v naši družbi po osamosvojitvi, ob tem pa je pozval, da naj Slovenci spet strnemo svoje vrste, kot smo jih znali v najtežjih trenutkih naše zgodovine. Le s skupnimi močmi bomo lahko prebrodili težave in kljubovali izzivom, ki jih pred nas postavlja čas. Spomnil je tudi na težke trenutke v naši zgodovini in željo po samostojnosti Slovencev, ki je dolgo tlela, dokler je nismo z odločnim DA uresničili na referendumu pred 18 leti. Poudaril je, da je vidno vlogo v teh prizadevanjih odigral Primož Trubar, ki je pred 500 leti postavil Slovence med narode s svojim pisanim jezikom in tako pravzaprav postavil temelje naše državnosti.

Pesnik in pisatelj Tone Kuntner je nato ob glasbeni in fotografski spremljavi skladatelja in fotografa Lada Jakše skozi besede pesnika Antona Aškercor orisal boj in veličino Primoža Trubarja. Temačna umetniška pripoved je zelo nazorno pokazala, s kakšnimi nasprotovanji in strahovi se je moral spopadati Trubar in kako je imelo njegovo delo širši, vizionarski in ne le verski pomen.

Da večer ne bi imel le resnega, slavnostno temačnega pridiha, so organizatorji na koncu poskrbeli za okusno zakusko s prijetnim druženjem, med katerim je sproščen klepet teklen o dogajanju v Trzinu, državi in načrtih ter željah za bližnje božično-novoletne praznike.

MŠ

NOVOLETNI KONCERT – »Zapojmo in zaigrajmo skupaj«

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN je v okviru VESELEGA DECEMBRA 17.12.2008 v avli OŠ Trzin izpeljalo že 4. leto zapored nadvse uspešno prireditev – NOVOLETNI KONCERT, »Zapojmo in zaigrajmo skupaj«.

V bogatem programu so nastopili številni izvajalci, od otrok, starih 5-6 let iz Vrtca Palčica, otroškega pevskega zbora CICI, mladinskega pevskega zbora iz OŠ Trzin, pevskega zbora Žerjavčki iz Trzina do samostojnih nastopov, ki so jih zaznamovali tako instrumentalisti, solopevci in plesalci. Prireditve, ki jo je povezoval Jure Sešek, je privabila preko 200 gledalcev. Simpatični povezovalec je s svojimi nadvse hudomušnimi točkami pregnal vsako še tako majceno tremo.

Resnično je koncert uspel tako, kot smo si lahko samo želeli. V uri in pol se je prepletala tako slovenska kot tuja glasba. Izjemno je bilo sodelovanje tako mlajših kot starejših nastopajočih, kar so dokazali v zadnji točki koncerta, ko so se vsi skupaj zbrali na odru in zapeli pesem Snežinke, avtorice, M. Vogar.

V imenu DPM Trzin se iskreno zahvaljujem vsem in vsakemu posebej, ki je kakorkoli pomagal pri organizacijski in vsebinski izvedbi tega koncerta.

Predsednica DPM Trzin
Mateja Chvatal

Kot vsako leto so se trzinski žerjavčki- upokojenci tudi od lanskega leta poslovili na že tradicionalnem decembrskem druženju v avli osnovne šole Trzin.

V prisotnosti 120 članov DU Trzin in članov Mešanega pevskega zbora Žerjavčki se je poslovila zborovodkinja Alenka Markus, ki je zbor vodila devet let.

Za smeh pa so s skečem poskrbele »vaške klepetulje« Dani, Joži, Olga in Meta, ko so v različnih narečjih dodobra »obrale« svoje može, otroke, sosede, bolezni, in še in še...

S pozitivno oceno v novo leto

Nekako je v navadi, da v občinskih vodstvih pred novim letom na novinarske konference in prijateljska druženja povabijo novinarje, ki čez leto poročajo o dogajanjih na območju njihove občine. Tudi v trzinski občini ta običaj spoštujejo, saj je to priložnost, da župan novinarjem pojasni svojo oceno uspešnosti iztekajočega se leta za občino in hkrati napove, čemu bo občina v novem letu namenjala največ pozornosti.

V torek, 16. decembra, je tako trzinski župan g. Anton Peršak novinarjem uvodoma pojasnil, da so povod za sklic novinarske konference 10. obletnica delovanja trzinske občine, zaključek leta 2008 in zaključek sej občinskega sveta v letu 2008. Ob tem je poudaril, da je občinskemu svetu že uspelo sprejeti občinski proračun za leto 2009, proračun za leto 2010 ter načrt razvojnih programov občine do leta 2013. Občina Trzin je s tem, ko je že sprejela vse proračunske dokumente, ena prvih, če ne sploh prva, ki ji je to uspelo. Marsikje so začeli šele s prvo obravnavo proračuna za letos.

V nadaljevanju konference je župan predstavil motive, ki so vodstvo nekdanje krajevne skupnosti Trzin vodili k odločitvi za oblikovanje samostojne občine. Orisal je začetno delovanje občine, pri naštevanju lanskih dosežkov, s katerimi se lahko občina pohvali, pa je izpostavil zaključek posodobitve Kmetičeve ulice, ureditev zavarovanega železniškega prehoda pri trzinski železniški postaji, začetek gradnje doma za starejše občane, postavitve vodometa Pomlad pred Centrom Ivana Hribarja, obnovo telovadnice pri osnovni šoli, začetek ločenega zbiranja bioloških odpadkov, dokončanje zmogljivejšega kanalizacijskega omrežja z območja T5 ter postavitve trim kabineta na prostem pri osnovni šoli, kar je pionirski projekt v Sloveniji. Ko je govoril o gradnji doma za starejše občane, je dejal, da gradnja poteka v skladu z načrti oziroma celo malo prehitveva, tako da se bodo prvi oskrbovanci v dom lahko vselili že to jesen.

Med večjimi načrti občine za leti 2009 in 2010 je župan izpostavil modernizacijo in obnovo centralne čistilne naprave v Študi ter s tem v zvezi posodobitev prečrpališča za kanalizacijske odplake v Trzinu pri plinarni, zamenjavo starega salonitnega vodovodnega cevododa od črpališča na Mengeškem polju do vodohrama na Ongru. Napovedal je preureditev prometnega režima na območju starega dela Trzina, kjer bodo uvedli enosmerni promet, pričetek izgradnje objekta Jefačn'kove domačije, kjer bodo uredili muzej in neprofitna stanovanja, pričetek modernizacije Mengeške ceste, popolno modernizacijo Ljubljanske ceste od križišča z Mlakarjevo ulice do kompleksa T-3; izgradnjo pločnika, kolesarske steze in ureditev zelenic na delu Kidričeve ulice, ki poteka vzporedno s štiripasovnico; izgradnjo doma zaščite in reševanja, športne dvorane, izgradnjo zgradbe KUD-a, socialnih stanovanj ob Habatovi ulici, obvoznice in pričetek delovanja nedavno ustanovljenega javnega zavoda za kulturo, šport, izobraževanje, turizem in mladino. Župan je povedal, da se bodo nekateri načrti zavlekli še v naslednja leta, izvajali pa jih bodo bodisi s sredstvi občine, sredstvi kohezijskega sklada, sredstvi sklada za regionalni razvoj in iz državnega proračuna ali tudi na način javno-zasebnega partnerstva.

Novinarsko konferenco je župan sklenil z zahvalo novinarjem za poročanja in z novoletno zdravico.

Miro Štebe

Aforizmi so biseri v ranjeni školjki

S Čedomirjem Deletičem – Čedom sva skoraj sosed, pa sem o njem vedel sorazmerno malo. Verjetno se tudi večina drugih prebivalcev občine z večino malo bolj oddaljenih sosedov in sokrajanov bolj malo pozna. Čas, ko je bil Trzin velika vas in smo vsi vedeli vse o vseh, je že davno mimo. Pa je škoda, saj bi nam marsikak sosed lahko povedal veliko zanimivega o sebi in svojem delu. Prav zato sem se odločil za pogovor z g. Deletičem, saj sem izvedel, da je tik pred izidom njegova nova knjiga aforizmov.

G. Čedomir s svojo ženo in hčerkama živi v Trzinu že od leta 1977. Najmlajša hčerka se je celo rodila prav takrat, ko so se vselili v novo hišo v Cankarjevi ulici. Dekleti sta zdaj že odrasli in ena živi v zgornjem nadstropju hiše staršev, druga pa ima dom v trzinski industrijski coni. Čedomir Deletič je po rodu Črnogorec iz kraja Berani pri Ivangradu. Tam je hodil v osnovno šolo, kasneje pa tudi v gimnazijo, leta 1957 pa je začel v Ljubljani študirati ekonomijo; leta 1962 je v Ljubljani tudi diplomiral. Najprej se je zaposlil v tovarni Emo v Celju, kjer je skušal tako rekoč vse, saj je od začetnika pripravnika počasi napredoval vse do namestnika direktorja. Leta 1970 pa se je poskusil z novimi izzivi in se je zaposlil v Domžalah, in sicer v takratnem Biroju 71. To podjetje, ki se je kasneje po različnih preobrazbah prelevilo v Komunalno podjetje Domžale (zdaj Prodnik in Grasto) je takrat bdelo nad gradnjami in drugimi naložbami na celotnem območju stare domžalske občine, se pravi na območju zdajšnjih občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in

Moravče. Takrat se je g. Čedomir prvič bolj seznanil s Trzinom, saj je prav takrat, tudi po načrtih biroja 71, nastajalo novo naselje Trzin.

»Spomnim se, kako so najprej gradili Marlesovo naselje montažnih hiš, ki so lažje, saj so jih gradili na prej močvirnem svetu. Z ženo sva takrat iskala možnosti, da bi si zgradila nov dom. Razmišljala sva o različnih možnostih. Na Viru smo bili skoraj že dogovorjeni, potem pa sem izvedel za parcele v Trzinu, ki sicer še niso bile zazidljive, ampak sem od ene od Trzink izvedel, da jih bodo kmalu razglasili za zazidljive. Odločitev je padla in kupila sva parcelo, da bi na njej postavila svoj dom. Ni mi žal. Zdi se mi, da je lokacija zelo dobra, vseč pa mi je tudi, da je ulica, v kateri imamo hišo, »slepa«, tako da v njej ni veliko prometa.«

Leta 1978 se je g. Deletič zaposlil pri ljubljanskem Tikiju, ki je kasneje postal hčerinsko podjetje Gorenja, leta 1991 pa se je odločil za samostojno pot. Ustanovil je podjetje Ami, ki se ukvarjal predvsem s prodajo Uniorjevega orodja v Ljubljani in njeni okolici, leta 1994 pa se je invalidsko upokojil.

»Ko sem prenehal z aktivno zaposlitvijo, sem začel pisati knjige. Najprej sem izdal dve strokovni knjigi: Knjigo o dokapitalizaciji zasebnih družb in priročnik Obrt in pridobitev obrtnega dovoljenja, potem pa sem leta 1999 izdal knjižico Nevarni časi s podnaslovom: Pisma mojemu Samarijanu.«

V knjigi doživlja in ocenjuje tragične dogodke ob razpadu nekdanje Jugoslavije. Zapis v knjigi so pravzaprav avtorjeva reakcija na takratne razmere in dogajanja. Šele kasneje se je odločil, da bo zapise objavil v knjigi. Jezen je bil na medijsko propagando, ki je izkrivljala resnico: motilo ga je prevarantstvo, etnično ter socialno nasilništvo nekaterih najbolj razvitih kapitalističnih držav. Pravi, da je prispevke za knjigo pisal kot Samarijan oz. kot pritepenec.

V pogovoru iz Čeda, kot ga kličejo prijatelji, vre razočaranost nad krivicami, ki jih opaža. Pravi, da so nas marsikje peljali žejne čez vodo. Boli ga socialna nepravilnost, bogatenje prevežanih prevarantov in vse hujši pritiski na malega človeka. Ko sem ga vprašal, kako je gledal na prejšnji sistem, mi je odgovoril: »Komunizem je bil vsaj human, v kapitalizmu pa zaznavam le korupcijo, vojne, kolonializem. V prejšnjem sistemu sem bil član partije, a so me tudi dvakrat izključili, ker sem kritiziral privilegije v partiji in sem se upiral vmešavanju partije v strokovne zadeve. Zaradi tega sem imel krajše obdobje tudi težave z zaposlitvijo, vendar za to nisem krivil idej socializma. Lepo je bilo biti komunist, ampak pravi komunist je bilo biti zelo težko.«

Leta 2005 pa je g. Čedomir Deletič izdal svojo prvo knjigo aforizmov.

»Nimam preveč potrpljenja, da bi pisal dolge stvari, aforizmi pa so mi vseč tudi zato, ker včasih dober aforizem v enem stavku pove več kot cela knjiga.«

Aforizmi so njegov odgovor naši družbi in svetu na slabosti v življenju. S svojimi domislicami smeši in po svoje napada nepravilnosti v družbi. Lahko bi jih razdelili v tri skupine, v katerih so protivoj-

ni izreki ter aforizmi s socialno in humanitarno tematiko. Z njimi Čedo skuša po svoje prispevati k mirnejšemu, pravičnejšemu in boljšemu svetu. Pravi, da aforizmi včasih iz njega kar vrejo in da jih včasih napiše tudi po 15 na uro, drugič pa tudi po dva meseca nobenega.

Dve leti za prvo, leta 2007, je izdal še drugo knjigo aforizmov, zdaj pa po dveh letih izdaja še tretjo. Vmes že nekaj let izdaja tudi družinske koledarje s številnimi praktičnimi podatki in uporabnimi možnostmi. Pravi, da svojih knjig, ki jih je večino izdal v samozaložbi, ne objavlja iz komercialnih razlogov. Zanj je pomembno že to, da svoje misli spravi na papir. To ga pomirja, čeprav ga vedno znova burijo najrazličnejše krivice, laži in nepravilnosti. Pobud za njegove satirične osti žal zagotovo ne bo zmanjkalo tako hitro. Knjige izdaja v sorazmerno majhnih nakladah, od 600 do 700 izvo-

dov, največ pa jih med bralce spravi preko knjižnic. Prodaja preko knjigarn je predraga, saj zahtevajo kar po 40 % zaslужka od neto vrednosti prodanih knjig.

Poleg navedenega je napisal tudi več prispevkov za tiskane medije, v katerih je opozarjal na škodljivost nekaterih domačih in tujih dogajanj in gibanj tako za človeka kot za družino in družbo.

Nepravilnosti zaznava tudi v Trzinu, vendar vseeno rad živi v našem kraju. Da mu je všeč, da pa si želi, da bi bilo med ljudmi več strpnosti, da bi občinsko vodstvo v večji meri sodelovalo z občani in bi pri sprejemanju občinske politike prednost namenjalo iskanju kompromisov in neposrednim dogovorom z ljudmi.

Miro Štebe

Pogledi na ljubezen in spolnost med osnovnošolci v Trzinu

Otroški parlamenti so postali del pedagoške prakse že pred osemnajstimi leti, ko so tudi osnovnošolski otroci prestopili prag slovenskega parlamenta ter kot skupina najmlajših državljanov povedali najvišjim predstavnikom države in njene oblasti svoja mnenja in predloge. Za temo letošnjega otroškega parlamenta so izbrali LJUBEZEN IN SPOLNOST.

Na naši šoli je 1. šolski otroški parlament, ki ga je sklicala gospa ravnateljica Helena Mazi Golob, potekal v petek, 28. 12. 2008. Ob 9 h so se v avli šole poleg predstavnikov oddelčnih skupnosti zbrali še ostali vabljeni: gospa Polona Gorše Pusnik, direktorica občinske uprave, Marija Hojnik, svetnica Občine Trzin, gospa Vanja Vogrin, pomočnica ravnateljice in gospa Ksenija Rojs – Viskovič, svetovalna delavka.

Parlament je vodila Urša Matičič, ki je bila septembra 2008 izbrana za predsednico šolske skupnosti na predmetni stopnji. V delovnem predsedstvu je bil tudi Blaž Abe, ki je pisal zapisnik, ter Monika Jurše, predstavnica učencev šolske skupnosti na razredni stopnji.

Ljubezen že od nekdaj buri duhove in domišljijo človeka, ki o njej piše, poje, se je zaradi nje pripravljen žrtvovati, postati boljši... Pogledi na ljubezen se skozi čas spreminjajo. Po uvodnem nagovoru gospe ravnateljice so učenci predstavili svoje mišljenje o ljubezen in spolnosti. Nekaj oddelkov je predstavilo rezultate anket, ki so razkrivale poglede na ljubezen in spolnost naših osnovnošolcev. Drugi so predstavili svoja razmišljanja preko dramskih uprizoritev, spisov in pesmi.

V drugem delu parlamenta so učenci v obliki okrogle mize razpravljali o naslednjih trditvah:

- NI LJUBEZNI BREZ PRIJATELJSTVA,
- LJUBEZEN MLADOSTNIKOV JE ENAKA LJUBEZNI ODRASLIH,
- MEDIJI SPODBUJAJO K ZGODNJI SPOLNOSTI,
- POMANJKLJIVO OBLAČENJE BI MORALO BITI V ŠOLI PREPOVEDANO.

Razpravo je vodila šolska novinarka Nina Strmljan. Vsako izmed trditev je ena skupina učencev zagovarjala, druga pa ji je nasprotovala. Obe skupini sta skušali svoje mnenje podkrepiti s čim več argumenti. Po predstavitvi argumentov so besedo dobili še ostali člani parlamenta, ki so lahko izrazili svoje mnenje. Svoja mnenja o tematikah so prispevali tudi povabljeni.

Učence velja pohvaliti za zelo kvalitetno razpravo, v kateri so pokazali, da znajo dobro razmišljati. Škoda, da se parlamenta ni udeležilo več odraslih, saj so nas otroci obogatili z novo izkušnjo. Kritično so znali izraziti svoje poglede na temo letošnjega parlamenta, zato jim velja večkrat prisluhniti.

S temo ljubezen in spolnost se bodo učenci srečali še na medobčinskem in nacionalnem parlamentu.

Mentorici šolske skupnosti in parlamenta na OŠ Trzin:
Mateja Peric in Maja Završnik

Decembrski živ-žav v trzinski knjižnici

»Naši« knjižničarki Majdi res ne zmanjka dela, kaj šele, da bi ji preostajal čas. Karkoli se dogaja znotraj delovnega prostora, vedno je obisk večji od pričakovanega. Tako se je dogajalo tudi v mesecu decembru.

V okviru pravljicnih uric so najmlajši poslušalci in bralci v veselem pričakovanju treh dobrih mož doživeli veselo in slikovito praznično vzdušje. Ob obisku BOŽIČKA so dobili za darilo lutkovno igrico ZASNEŽENA PRAVLJICA. Po predstavi so s prižganimi lučkami poiskali na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja Božička, ki jih je obdaril še z bonboni in mandarinami.

Pred božičem so bile v pravljicni sobi, tri dni zaporedoma, ustvarjalne delavnice. Otroci so krasili svečke in izdelovali novoletne voščilnice. Navdušeni nad svojimi izdelki so jih ponosni odnesli domov.

V tednu po božiču in pred novim letom so si mlajši in starejši bralci nabirali knjige za branje med prazničnimi dnevi. Mlajši bralci so se veliko zadrževali na internetu in v čitalnici pri brskanju po mladinskih revijah.

Književno uganko je tokrat reševalo 17 mladih bralcev. Ob praznovanju 68. rojstnega dneva je bila namenjena pesniku Niku Grafenauerju. Za knjižno nagrado je bila izžrebana Anamaria Prezelj.

Knjige so ta mesec darovali: Uranič Jasna, Rajter Zlata, Matičič Urša, Doršek Lorena.

Bralke – upokojenke – pa so se na zadnjem srečanju v letu 2008 v »KNJIŽNI KLEPETALNICI« pogovorile o tej prijetni obliki aktivnega druženja in načrtovale aktivnosti za prihodnje leto. Da se rade srečujemo in spoznavamo knjižne novosti, zgovorno potrjujeta osebni mnenji bralk:

SONJA VIRK: »Sončni vzhod prebujajo naravo, branje knjig razsvetljuje glavo (mongolski pregovor). Pa ne samo to! Dobra knjiga ogreje ljubitelju dušo in srce. Prijateljice lepe besede se zbiramo enkrat mesečno v KLEPETALNICI naše trzinske knjižnice. Duša srečanj je simpatična in vedno prijazna knjižničarka ga. Majda. Z obširnimi vedenjem o knjigah nas usmerja in nam priporoča, kaj naj preberemo. Posebno veselje je, ko se zberemo in poslušamo mnenje vsake bralke o določeni knjigi in njen pogled na vsebino. Vtisi niso identični, saj vsaka dojema vsebino iz svojega zornega kota. Srečanje v »KLEPETALNICI« nas vedno obogati za lepo misel ali izkušnjo. Na decembrskem srečanju nas je ga. Majda presenetila z drobnim darilcem. Hvala za to pristrčno gesto! Upamo, da se bomo z go. Majdo še dolgo družile v prijetnem vzdušju.«

SLAVKA LEVIČNIK: »Že v zgodnji mladosti sem z veseljem hodila v knjižnico in s čtivom oskrbela sebe in mamo, ki je bila pravi knjižni mol. Zato sem bila vesela, ko me je Meta povabila, naj se jim pridružim pri »debatnem krožku«. Komaj čakam tretji četrtek v mesecu, da se dobimo. Knjižničarka Majda nam predstavi novosti in razdeli knjige, dobra ura »klepeta« pa tako mine, kot bi mignil. Že nekaj časa beremo knjige, ki obravnavajo žensko tematiko. Zanimivo in včasih neverjetno, da se v današnjem času sploh še lahko dogaja kaj takega.

Ga. Majda, vesele smo, da ste med nami, da nam popestrite marsikatero urico. Včasih na račun zanimivih zgodb trpi tudi »naše delo«. Pa nič hudega! Delo počaka, nam pa je prijetno!«

Zagotovo imajo pozitivno mnenje o tovrstnih druženjih tudi vse ostale udeleženke, zato bomo veselo nadaljevale.

Meta Železnik

Mladi Trzinci še četrtič zmagali na tekmovanju Mladina in gore

Vsi dobro vemo, da je planinstvo ena izmed najlepših aktivnosti v naravi. Nič ni lepšega kot po večurni hoji osvojiti vrh, se ozreti naokoli in uživati v čudovitem razgledu, napolniti »baterije«, doživeti na potepanju po gorah pa nam ostanejo v spominu celo življenja. Trzinci se že dolgo časa udeležujemo tekmovanja Mladina in gore (MIG), ki jih organizira Mladinska komisija pri Planinski zvezi Sloveniji in so namenjena mladim planincem, da se izkažejo pri poznavanju planinskih vsebin. Pravzaprav so trzinske ekipe ene izmed najuspešnejših ekip na teh tekmovanjih. V zadnjih letih so trzinske ekipe namreč zmagale kar trikrat, na letošnjem, jubilejnem 20. državnem tekmovanju Mladina in gore, pa smo dodali še četrto »zvezdico«. Za uspeh so tako bili krivi Špela Kralj, Jaka in Matevž Peternel ter Aljaž Pavšek pod mentorstvom Boštjana Kralja.

Rezultat pa ni prišel kar sam po sebi, saj so se priprave na tekmovanje pričele že pred štirimi leti, ko so otroci opravili tečaj iz poznavanja vsebin Planinske šole, ki je zajemal poznavanje zgodovine planinstva, prve pomoči, poznavanja in varstvo gorske narave, planinske opreme, itd. Prav tako pomembno vlogo pri pripravah na tekmovanje so predstavljali planinski izleti in mladinski planinski

tabori, ki smo jih opravili v okviru Planinskega društva Onger Trzin. Naša ekipa, poznana tudi pod imenom Nore krave, se je tako prvič podala na tekmovanje že pred dvema letoma, ko so v Mežici osvojili 9. mesto, lansko leto so v Škofji Loki osvojili 4. mesto, letos pa so samo še izboljšali rezultate iz prejšnjih let in tako zmagali na tekmovanju, ki je potekalo v idilični primorski vasi Podnanos.

Prvi del državnega tekmovanja je potekal v obliki pisnih testov, ki so jih »Nore krave« odpisale z odliko, saj so si po pisnem delu tekmovanja delile tretje mesto in se tako uvrstili med šest najboljših ekip, ki so se pomerile v velikem finalu. Veliki finale poteka pred publiko v obliki kviza in je sestavljeno iz desetih vprašanj. Ekipa, ki pravilno odgovori na največ vprašanj, se lahko začne veseliti velikega uspeha. Nervoza pred finalom je bila kar velika, vendar so se Špela, Jaka, Matevž in Aljaž uspeli skoncentrirati ter že takoj naj začetku finala pokazali, da je njihovo znanje zares obsežno. Že po drugem vprašanju se je naša ekipa »odlepila« od ostalih ekip in vodstva ni več izgubila, še več, že po predzadnjem vprašanju je bilo jasno, da bo šla letošnja zmaga v Trzin, tako da je bil pravilni odgovor na zadnje vprašanje le še pika na i.

Na koncu je sledila še podelitev priznanj in pokalov, naša ekipa pa je dobila še posebno nagrado, in sicer nam kot zmagovalcem pripada nagrada v obliki poletnega tabora v tujini, ki se ga bo ekipa udeležila v času poletnih počitnic. Poleg tega pa smo z zmago postale prave male »zvezde«, saj smo morali kar nekaj časa pozirati pred fotografi, na koncu pa smo celo imeli intervju za planinsko oddajo Gorske sledi. Iz Podnanosa smo se tako odpravili v Trzin, otroci so seveda imeli v mislih poletno taborjenje v tujini, jaz pa sem se tudi že oziral malce naprej, saj bomo morali v Trzinu čez eno leto organizirati 21. državno tekmovanje Mladina in gore.

Boštjan Kralj
Vodja ekipe Nore krave

Nočno prečenje Velike planine

Naš vremenar Sekirčan, po domače Pavškov Miha, je že skoraj dve leti, vsakič, ko je bila pozimi polna luna, vabil člane planinskega društva Onger na nočno prečenje Velike planine. Nekajkrat so bili že čisto dogovorjeni, pa je vedno prišlo kaj vmes, in prečenje je odpadlo. Letos pa je Sekirčanu v petem poskusu uspelo. V soboto, 10. t.m., je skupini turnosmučarskih navdušencev le uspelo. V dveh skupinah so opravili prečenje čarobne planine v soju fantovskega sonca. Razmere so bile, čeprav nas je v dolini tistega dne krepko zeblo, naravnost »božanske«. Vidljivost, pravijo, je bila taka kot podnevi, snega veliko, pravega mraza pa tudi ni bilo. Prečenje so začeli dokaj zgodaj, že popoldne, ena skupina je šla na pohod od žičnice na planini, druga pa je začela pohod malo višje od Kranjskega raka na drugi strani velikoplaninske planote. Udeleženci pohoda ture niso mogli prehvaliti, in Sekirčana že pozivajo, naj jih še drugič opomni, ko bo spet polna luna.

MŠ

13. »sekirca« za Rajmonda Debevca ni bila srečna

Strelsko društvo Trzin je 10. in 11. januarja pripravilo že 13. mednarodno strelsko tekmovanje za 13. sekirco Borisa Paternosta, ob tem pa še odprto pregledno tekmovanje za območje Slovenije. Tekmovanje je bilo v velikem teniškem šotoru Taubi centra, ki ga strelci že nekaj let z navdušenjem uporabljajo. Tokrat je bila udeležba na tekmovanju izredno močna, saj so prišli tekmovalci, poleg gostiteljev Slovencev še strelci iz Hrvaške, Madžarske, Bosne in Hercegovine in Italije. Za kar najboljše rezultate se je na Skir-

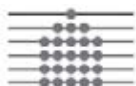
ci potegovalo kar 199 strelcev, na odprti kontrolki Slovenije, kot so strelci poimenovali odprto tekmovanje za izbor reprezentance Slovenije in izpolnjevanje norm za državno prvenstvo, pa se jih je v soboto pomerilo 198. Na tekmovanju so sodelovali nekateri najvidnejši domači in evropski tekmovalci, naj omenimo samo ljubljena domače publike Rajmonda Debevca (bronasti na zadnjih OL, večkratni svetovni, državni prvak), aktualnega mladinskega evropskega prvaka Petra Goršo iz Hrvaške, njegovi reprezentančni kolegici Snježano Pejić (bronasta na zadnji OL) in Suzano Špirelja Cimbal (hvaška udeleženka zadnjih OL), iz Bosne in Hercegovine je prišel že večkratni gost na Sekirci Nedžah Fazlija (udeleženec zadnjih OL) iz Madžarske pa naj omenimo Sidi Petra (večkratnega dobitnika olimpijskih medalj in udeleženca zadnjih OL), ki je tudi zmagal na tokratni Sekirci v moški konkurenci med strelci z malo-kalibrsko puško.

O rezultatih bomo podrobneje poročali v naslednji številki Odseva, naj pa povemo, da 13. sekirca ni bila tako srečna za domači up Rajmonda Debevca, ki je tokrat v razburljivem finalu po tem, ko mu je kazalo že na medaljo, zdrknil na 6. mesto.

Tekmovalci so se merili na 56 strelskih mestih, opremljenih z elektronskimi tarčami, organizatorji pa so bili deležni številnih priznanj in pohval. Med gledalci je bilo precej trzinskih ljubiteljev strelskega športa, žal pa marsikdo sploh ni vedel, kako pomembno tekmovanje poteka v naši občini.

MŠ

Oskrbovana najemna stanovanja v trzinu že poleti 2009

NEPREMIČNINSKI SKLAD
pokojninskega in invalidskega zavarovanja

in osebni negi. Opremljena so s klicno napravo za klic v sili 24 ur dnevno. Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja je lastnik 105 oskrbovanih najemnih stanovanj po različnih krajih Slovenije.

V Trzinu ob Ljubljanski cesti je v gradnji objekt s tremi ločenimi vhodi. V enem delu bo enota Doma počitka Mengeš, v drugem stanovanja za trg, v srednjem delu pa 14 oskrbovanih najemnih stanovanj v lasti Nepremičninskega sklada, in sicer:

- 2 garsonjeri (približno 37 m²),
- 4 enosobna stanovanja (približno 44 m²) in
- 8 dvosobnih stanovanj (med 60 in 66 m²).

V kleti je najemnikom namenjenih 11 parkirnih mest, od tega dve za invalide ter kolesarnica in shrambe. V pritličju bo poleg stanovanj tudi skupni prostor za druženje. Klet, pritličje, dve nadstropji in mansardo povezuje dvigalo.

Stanovanja bodo imela opremljeno kuhinjo (kuhinjski elementi, hladilnik z ločenim zamrzovalnikom, električna kuhalna plošča) in kopalnico (arhitektonsko prilagojena invalidom), ostale prostore pa si bo vsak najemnik uredil po svojem okusu. Vsako stanovanje bo imelo svoj balkon. V stanovanjih bodo nameščene naprave za klic v sili 24 ur na dan – storitev klica v sili bo zagotavljal Dom počitka Mengeš. V stanovanju bo pripravljena inštalacija za klimatsko napravo.

Najemnina in stroški

Najemnina bo znašala za:

- garsonjero (37 m²) približno 170,00 EUR,
- za enosobno stanovanje (44 m²) približno 200,00 EUR in za
- dvosobno stanovanje (60 m²) približno 270,00 EUR mesečno.

Cene in površine so informativne. Poleg najemnine bo najemnik plačeval obratovalne stroške (elektrika, ogrevanje, TV, telefon...) in strošek klica v sili. Stanovalci bodo lahko po svojih željah in potrebah proti plačilu koristili storitve enote Doma počitka Mengeš, npr.: dnevno prinašanje obrokov hrane, vzdrževanje osebne higiene, gospodinjsko pomoč, čiščenje, pranje in likanje, nudenje zdravstvene nege, pomoč pri ohranjanju družabnih stikov.

Kako se prijavite za najem oskrbovanega stanovanja?

Vloge za najem bo Nepremičninski sklad zbiral z javnim razpisom, ki bo objavljen **24. januarja 2009 v časopisu Dnevnik in na spletni strani www.ns-piz.si**. Prednost pri najemu bodo imeli prosilci s stalnim prebivališčem v občini Trzin.

Obrazci za prijavo bodo na voljo od 24. januarja 2009 dalje na spletni strani www.ns-piz.si, pri Nepremičninskem skladu in pri Domu počitka Mengeš.

Najemne pogodbe bodo sklenjene za nedoločen čas. Najemnik bo moral pred podpisom najemne pogodbe skleniti tudi pisni dogovor o uporabi klicne naprave za klic v sili z Domom počitka Mengeš. Predviden rok vselitve je julij/avgust 2009.

Informacije: Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.o.o., Mala ulica 5, 1000 Ljubljana, telefon: 01/ 300 88 11, spletna stran: www.ns-piz.si

Center za razvoj Litija deluje za razvoj območja Srce Slovenije

Center za razvoj Litija deluje že od leta 2000 kot akter in motivator podjetniškega okolja na lokalnem nivoju. Na področju podjetništva razvijamo okolje, ki na enostaven in učinkovit način odgovarja globalnim trendom in potrebam lokalnega podjetništva. **»Vse na enem mestu«** pomeni pri nas v praksi enostaven vstop v svet podjetništva ter nadaljnjo podporo podjetnikom pri njihovi dejavnosti. Hkrati uvajamo nova inovativna spoznanja kot dodano vrednost v izobraževalna, gospodarska in lokalna okolja in jih med seboj povezujemo.

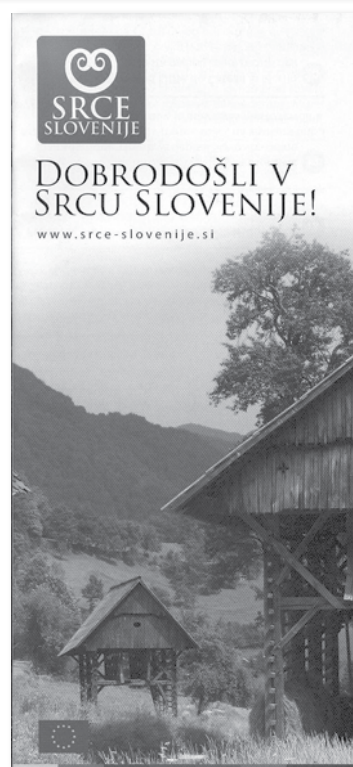
Na območju občin v t.i. obljublanskem pasu ter vse do prvih posavskih ravnin delujemo kot razvojni akter. Danes smo na tem območju prepoznani kot koordinator uresničevanja skupnih razvojnih ciljev, s svojimi projekti, ki jih snujemo glede na zaznane potrebe med ljudmi, pa postajamo čedalje bolj uveljavljeni tudi v evropskem okolju.

Na območju, ki smo ga začrtali v obliki srca, in sega od vzhodnih obronkov Ljubljane do prvih posavskih ravnin ter od kamniških planin pa vse do prvih dolenskih gričev, razvijamo **blagovno znamko Srce Slovenije**. Blagovna znamka postaja na tem območju sinonim za srčnost ljudi, kakovost bivanja in raznolikost ponudbe ter

podpira ne le skupni turistični razvoj, pač pa tudi druge projekte, ki vplivajo na večjo kakovost bivanja. Z občino Trzin uspešno sodelujemo pri projektu Trkamo na vrata dediščine ter se trudimo pri vključevanju ponudbe občine v to blagovno znamko. Več o naši dejavnosti, predvsem pa vrsto koristnih informacij, lahko najdete na naših spletnih straneh **www.razvoj.si**.

Iz srca želimo vsem bralcem uspešno leto 2009 ter vas vabimo k sodelovanju pri naših skupnih projektih.

»Jutrišnji svet pripada tistim, ki z ustvarjalnostjo gradijo prihodnost, tistim, ki znajo in vedo, kaj hočejo, predvsem pa verjamejo v to, kar delajo.«

Saša Gradišek s sodelavci Centra za razvoj Litija

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski sklad za regionalni razvoj

Trkamo na vrata dediščine: Bitke v Trzinu

Med snovanjem turističnih programov v okviru projekta Trkamo na vrata dediščine smo bili presenečeni, kako zanimivo so se v zgodbo o Trzinu stakala zgodovinska dejstva o najrazličnejših bitkah, ki so se odvijale na poljih in mostovih - vse od turških vpadov, bitk s Francozi v času Napoleona, vojne med prvo in drugo svetovno vojno ter do osamosvojitvene vojne leta 1991.

Že v 16. stoletju, natančneje leta 1528, so Trzinci skupaj z Mengšani in današnjimi Domžalčani premagali oddelek Turkov, ki je plenil po okoliških krajih. Prav tako na Mengeškem polju so skoraj tri stoletja kasneje pomagali Avstrijcem, da so se priplazili za hrbet 7.000 glave francoske vojske in jih tako porazili. V istem času so se pojavili rokovanjaci, ki so bili strah in trepet domačinom. Med najhujšimi naj bi bil Dimež, ki je svoje življenje nesrečno končal v Trzinu, saj se je zadušil v trzinski opekarni.

Med prvo svetovno vojno je veliko Trzincev sodelovalo v bitkah, še posebej znani pa so bili po vojaškem letališču. Nemški vojaki

so ga postavili južno od železniške proge. Uredili so travnike in več hangarjev za letala. Imeli so tudi do 32 letal, ki so letela proti soški fronti. Ljudje so delali za vojake in zbirali pomoč zanje. Ženske so pletle nogavice, za vojaške potrebe so odnesli dva cerkvena zvonova in orgelske piščali. Druga svetovna vojna je terjala veliko žrtev med prebivalci Trzina. Partizani in drugi aktivisti so izvedli več sabotažnih akcij.

Za Slovenijo izrednega pomena je bila bitka ob trzinskem mostu čez Pšato, kjer sta se 27.6.1991 spopadli vojski JLA in slovenska teritorialna obramba.

**Mija Bokal, Center za
razvoj Litija.**

Strašni Dimež (fotografija je iz knjige Antona Danila Cerarja, Dimež iz leta 1940)

Novičke iz Turističnega društva Kanja o dejavnostih v predprazničnem času

NA RAZSTAVI SLOVENSКИH JASLIC, ki je bila v Kulturnem domu v Grobljah od 29. novembra do 11. decembra, so bili med številnimi razstavljalci jaslic tudi rezbarji rezbarske skupine TD Kanja Trzin.

Posamezni rezbarji so svoje skulpture jaslic razstavljali tudi na različnih koncih Slovenije, od Veržeja do Svete Gore.

Foto Lojze Šmid

Galerija Staneta Kregarja v Zavodu svetega Stanislava je na razstavo "Les so strune mojega srca" povabila mentorja trzinskih rezbarjev gospoda Marijana Vodnika. Razstava je bila odprta od 11. decembra do 12. januarja.

PODEŽELJE V PRAZNIČNEM MESTU Litiji

Odzvali smo se povabilu Centra za razvoj Litija in v torek, 23. decembra popoldne, dodali svoj kamenček v mozaik prijetnega in veselega druženja v prazničnem mestu. TD Kanja se je tokrat predstavilo s promocijskim gradivom in ponudilo trzinsko klobaso. Vedno dobrodošli rezbarji so razstavili in ustvarjali skulpture iz lesa pred očmi obiskovalcev. Organizatorji so nam povedali, da je zanimanje za praznično prireditev okoliških občin, društev in ponudnikov različnih pridelkov in dobrot vedno večje. Zapolnili so preko 30 stojnic. Vsem, ki so bili v Litiji, ni žal, posebej še zaradi prazničnega vzdušja, prijetne okrasitve in številnih nastopajočih, ki so zabavali tako razstavljalce kot obiskovalce.

Joži Valenčak

NEKAJ UTRINKOV USTVARJANJA V LESU – rezbarji pri delu....

Foto Lojze Šmid

Led spet drži, kot se spodobi!

Na trzinskem bajerju je spet živahno. Nizke temperature so razveselile ljubitelje drsanja, ki jih v Trzinu niti ni tako malo. Čeprav na bajerju še ni takšnega obiska, kot se ga spominjamo izpred desetletij, letos vsak dan ledeno ploskev obišče več tistih, ki se ne bojijo nadsati. Med obiskovalci je kar veliko mladih družinic; starši učijo svoje nadebudneže prvih drsalnih korakov, malo večji fantje pa si naenkrat omislijo tudi po več hokejskih površin, tako da lahko prav vsi pridejo na vrsto. Nekateri marljivi drsalci, predvsem pa očki, so led ponekod očistili, tako da je drsanje prav prijetno. Zaradi obilnega novembrskega dežja pa je tudi površina ledu na bajerju sorazmerno velika, in omogoča kar množičen obisk. Upajmo, da bo drsanje spet postalo spodbujevalna zimsko-športna dejavnost za živahnejše športno življenje v Trzinu, kot je včasih že bilo.

Smučarji imajo težave

Zima je že dobro zavladala nad deželo trzinsko. Čeprav še ni natosila prav dosti snega, nas je spet premrazila, kot v dobrih starih časih. Marsikdo negoduje nad mrzlimi prsti in ščipanjem v lica, verjetno pa si pri tem kdo tudi misli: »Mraza so verjetno veseli vsaj smučarji, saj lahko na trzinskem smučišču ob nizkih temperaturah s snežnim topom »nastreljajo« zadosti snega za smučanje.«

A v vodstvu smučarskega društva so bolj mrki in jim ni do šale. V sredo, 7. januarja, so se zbrali v njihovi brunarici ob smučišču in premlevali, kaj lahko naredijo. Nova zakona o društvih in o smučiščih sta jim namreč krepko zvezala roke. »Praktično vse imamo, pa nič ne moremo!« so bentili.

Časi, ko se je dalo kaj narediti s prostovoljnim delom, in četudi vsi, ki so sodelovali v društvenih akcijah, niso imeli vseh potrebnih licenc, so očitno le še prijeten spomin. »Ne morem pozabiti, kako smo organizirali prve smučarske tečaje Trzincev na Dobenu! Kako je bilo vse fino, pa čeprav so morali otroci peš, s smučmi na ramenih na Dobeno in smo tam sami s smučmi teptali sneg!« je razmišljal o nekdanjih časih, ko je bilo vse bolj preprosto, predsednik društva Tone Zupan. Zdaj je trzinsko smučišče v Dolgi dolini urejeno in zelo primerno za začetniške tečaje, otroško smučanje in manj zahtevno rekreacijsko »dilcanje«, izvedejo lahko tudi kakšno tekmovanje, a si zaradi kazenske odgovornosti, ki jim jo nalaga nova zakonodaja, tega raje ne upajo organizirati. Vse to so že počeli in pri tem so se odlično izkazali, zdaj pa je treba za vsako malenkost imeti licenco, certifikat, dovoljenje in tudi denar. Če bi kaj naredili bolj po domače, so že kazensko odgovorni in lahko so tudi kaznovani. Še zlasti dosti odgovornosti nosi predsednik. Merila za registracijo smučišč so zdaj zelo stroga, prav tako kot tudi vsako organizirano smučanje. Vsi, ki se hočejo tako ali drugače ukvarjati z učenjem drugih smučarjev pa morajo imeti licence. Tudi za žičniške naprave so zelo stroga merila.

»V Trzinu bi še lahko našli zadosti vaditeljev ali učiteljev smučanja s potrebno licenco, da bi izvedli kakšen tečaj, a bi ne izpolnili nekaterih drugih zahtev. Na našem smučišču enostavno ne moremo zakonito organizirano smučati!« Če bi želeli izpolniti vse zakonske

zahteve in obveznosti, bi potrebovali precej več denarja, kot ga dobijo od občine. Po eni strani je razumljiva zahteva občine, da naj poročajo o svojem delu in da bodo na osnovi rezultatov dobili tudi denar. Ampak pretekli dve zeleni zimi sta smučarje ohromili. Smučišče tako rekoč ni delovalo. Ker nimajo rezultatov, ne morejo računati na potrebni denar od občine, prav tako pa tudi vsi vaditelji niso obnovili licenc. »Vaditelje za posamezno akcijo bi si lahko tudi izposodili od sosednjih društev, a to je treba plačati, nihče od njih pa tudi ne bo prevzemal odgovornosti za naše delo.« Da bi zadostili vsem zahtevam zakona o smučiščih, bi bila potrebna nova vlaganja, a na denar od občine skoraj ne morejo računati, saj naj bi šlo za naložbe v sosednjo katastrsko občino.

»Kataster gor ali dol, to je bilo vedno trzinsko smučišče!« so nekateri ogorčeni, nekdo pa je modroval: »A naj se zdaj priključimo mengeškemu društvu?« Težave so tudi z zasneževanjem, saj za to potrebujejo vodo. Dobijo jo lahko iz vodovodnega omrežja, ki je speljano v bližini in z vodo oskrbuje Dobeno, vendar pa takrat, ko začno s tisto vodo zasneževati Dolgo dolino, na Dobenu drugim odjemalcem zmanjka vode. Zato lahko zasnežujejo le ponoči, ko je poraba vode na Dobenu manjša.

Na sestanku je padla ideja, da bi smučišče enostavno preimenovali v igrišče na snegu, vso drugo dejavnost pa v igre ali zabavo na snegu. Na ta način bi se nekako izognili zakonskim preprekam, vendar bi vseeno tudi v takem primeru ponekod imeli težave. Na društvu so se dogovorili, da se bodo po pomoč obrnili na občino. Tam imajo pravnike, lahko pa bi jim tudi kako drugače pomagali, še najbolj finančno.

V noči iz sobote na nedeljo, 10. in 11. tega meseca, so začeli zasneževati pobočja Dolge doline z umetnim snegom. Ali bodo uredili organizirano smučanje na smučišču in kako bo tam med zimskimi počitnicami, pa si brez dogovora z občino in mogoče tudi osnovno šolo niso upali napovedati.

Odsotnost prostorskega načrtovanja

Ne moremo prezreti dejstva, da lokalne skupnosti z vsako spremembo občinskih prostorskih dokumentov namenijo povečanju zazidljivih površin nekaj deset ali sto hektarov kmetijskih in gozdnih zemljišč. Spremembe so pogosto slabo strokovno utemeljene, brez ustreznih razvojnih analiz in strokovnih podlag ter študij, ki bi upoštevale vse omejitve glede varstva okolja in ohranjanja narave, zaščite pred poplavami, predvsem pa vzdrževanja naselbinske identitete, ki bi morala vključevati tudi skrb za preživetje kmetijskih gospodarstev.

Primer nerazumno velikega posega v prostor je namera občine Trzin, da v strategiji prostorskega razvoja nameni pozidavam poslednje zelene kmetijske površine v starem delu Trzina. Odločitev kaže na odsotnost prostorskega načrtovanja, ki se odraža v nespoštovanju določb in usmeritev Zakona o prostorskem načrtovanju, razkriva pa tudi nezavedanje, kako pomembno je vzdrževati kmetijsko dejavnost in prisluhniti tudi tistim občanom, ki jim je kmetovanje vir preživetja.

Kaj narekuje zakon: Lokalna skupnost mora s prostorskim načrtovanjem omogočiti kakovostno življenjsko okolje s takšno rabo prostora, ki ob upoštevanju dolgoročnega varovanja okolja, ohranjanja narave in trajnostne rabe naravnih dobrin in drugih virov ter celostnega ohranjanja kulturne dediščine omogoča zadovoljevanje potreb sedanje generacije ter ne ogroža zadovoljevanja potreb prihodnjih generacij. **Pri tem velja načelo usmerjanja prostorskega razvoja naselij na prostih degradiranih in nezadostno izkoriščenih površinah znotraj naselij, pri čemer ima prenova prednost pred novogradnjo. V čim večji meri se morajo ohranjati zelene površine naselja.**

Območja Brodiča, Za Strano ter Ob Pšati imajo vse značilnosti kulturne krajine z naravnimi vrednotami, kot so Pšata z obvodnim drevjem in grmovjem ter nižinski, rahlo zamočvirjeni travniki z bogatim biotopom. Z nameravanimi pozidavam, ki izhajajo predvsem iz apetitov določenih lobijev po zaslužku, nimajo pa nikarkršne utemeljitve v potrebi po večanju naselitvenih kapacitet, bi bil trajno izgubljen del starega Trzina. Izgubljeno pa bi bilo tudi zaupanje dela občanov v demokratične postopke odločanja, kjer velja načelo, da morajo občinski organi upoštevati tako javni kot zasebni interes ter ju skladno s cilji prostorskega načrtovanja med seboj skrbno pretehtati. Še je čas za premislek.

**Društvo za varstvo okolja Domžale Kamnik
po pooblastilu Jože Nemec**

V službo ujetim staršem

Časi »demokracije« so korenito spremenili vzgojo in vpliv učiteljev v osnovni šoli. Nekoč so nas tako starši kot tudi učitelji vzgajali s šibo, in roko na srce - oboji so šli predaleč. Če bi danes tako starši topli otroka, kot so to počeli nekateri pred 40 leti, bi jim otroka preprosto vzeli in dali v rejo ali posvojitev.

Hvala bogu, ti časi so za nami, toda tako imenovana demokracija v šoli je prišla naenkrat v »preveliki pogačici«, veliko tistih staršev, ki

so je deležni, pa je ne negujejo kot najlepšo rožo človeštva, ampak jo izkoriščajo za upravičevanje slabe vesti, ker nimajo časa, da bi doma vzgajali svoje otroke. Vzroki za to so lahko upravičeni, velikokrat pa tudi neupravičeni. Resnica je ta, da zaradi delovnih pogojev preživijo toliko časa v službi, da so pri svojem najpomembnejšem poslanstvu – vzgoji svojih otrok, mnogi neuspešni.

Kaj je lepšega na tem svetu, kot da za neuspehe, brutalno obnašanje, verbalno nasilje med otroki poiščemo dežurnega krivca, ki je pred našim nosom – vzgojitelja v vrtcu ali učitelja v osnovni šoli.

Zakaj pa ne, on je kriv, saj je več z mojim otrokom kot jaz (si mislijo »prizadevni starši«).

Ne, ne, jaz že nisem kriv. Kje pa. Kaj pa naj naredim, saj me cele dneve dni doma. Moj mali Francelj in mala Ančka pa res morata gledati Rebelde in vse španske nadaljevanke, sicer bi bila z vrstniki na ulici, tako pa sta doma. Še dobro da je Francelj zadnjič Jožeta prej udaril, kot bi on njega. Čisto prav ima, da je učitelja poslal v PM, kaj pa ga nepravilno ocenjuje. Kaj za vraga pa se učitelj na mojega ljubega Francelja jezi, če nima domačih nalog. To je naša stvar, če jih narediva ali ne, saj se nama z ženo ne ljubi, ker sva zvečer oba utrujena od »šihta«. Sploh pa to ni njegova stvar, da vzgaja

našega Franceljna. Da ne govorimo o tem, kakšen je ta učitelj - za avto ima starega fiata, tako je ničvreden, da še zasluži slabo.

Našel sem samo nekaj »biserov« v službo ujetih staršev. Toda moje zgražanje in bolečina nista zaradi naraščajočega števila ljudi, ki zaradi težav v lastni družini krivdo prelagajo na učitelje, ampak zaradi tega, ker je novodobna demokracija zaščitila otroke, zaščitila starše, hkrati pa je pozabila na ljudi, ki z otroki prebijejo največ časa: učitelje in vzgojitelje.

Kdo nas bo zaščitil- učitelje, kadar nas starši in njihovi odraščajoči otroci neupravičeno verbalno, včasih pa tudi fizično napadejo?

Sodobna družba od nas zahteva, da otroke čim več vzgajamo, mar zato tisti starši, ki za vzgojo lastnih otrok nimajo časa, lahko neusmiljeno udrihajo po nas, ki opravljamo njihovo delo? Da nas stalno kritizirajo, da jih slabo vzgajamo in ocenjujejo vsako naše dejanje in besedo? Učitelj ni več srečen zaradi svojega poslanstva, ki mu ga je v zibelko položil neki angel in mu rekel: »Ti boš učitelj.« Učitelj je srečen, če ga ne tožijo zato, ker je grdo pogledal učenca, nanj povzdignil glas, ko pa sta se dva stepla, ju je ločil in se ju, po zakonu – neupravičeno dotaknil.

Seveda pri tem tudi grešimo. Poglejte se v zrcalo svoje vesti in se vprašajte, ali lahko poveste na glas: jaz sem mama – oče, ki pri vzgoji svojega otroka nisem grešil. Učitelje bi pa za oster pogled,

glasno grajanje ali kakšno drugo majhno napako predali advokatu, novico objavili na nacionalki in POP tv-ju in v vseh časopisih, ki komaj čakajo na bombastične novice. Tako moderno in na videz demokratično je postalo dati tiste »na razpelo«, ki jih taista demokratska družba tako zanikrno slabo štiti. Me prav zanima, koliko bi bilo tožb, če bi za neupravičeno blatenje in izgubljeno tožbo proti učitelju starši morali plačati takšno kazen, da bi jih pri tem pošteno bolela glava, neupravičeno šikaniran učitelj pa bi lahko od tega živel do konca življenja. Saj po takšnih napadih in razžalitvah ne more več dostojanstveno opravljati svojega poklica, vedno se bo nekaj o njem šušljalo.

Če pa nas pred takšnimi ljudmi in njihovimi neupravičenimi napadi družba ne more zaščititi in jih ustrezno kaznovati, potem, dragi starši, (proletarci) naše deželice, združite se, si izberite 7- urni delavnik in sami vzgajajte svoje otroke. Mi vam bomo z veseljem pomagali in vas opozarjali na napake pri vaši vzgoji. Pa dajte nam trikrat večje plače. Ko bo vozni park za šolo podoben tistemu v vaših domovih, bo učitelj bolj cenjen kot sedaj, ko brez dostojanstva – kot hlapec Jernej, opravlja levji delež vzgoje vaših otrok.

Kljub temu želim vsem (nam) veliko sreče, potrpljenja in veselih trenutkov pri vzgoji naših otrok.

Béla Szomi Kralj,
učitelj

Spomin na usodne dogodke naj ne zbledi

Vsako leto krajani Tuhinjske doline in veliko domoljubnih Kamničanov obudi spomin in se na slovesnosti ob pomniku na Slevcu, na Kostanjski planini nad Tuhinjsko dolino, pokloni 16 padlim borcem Kamniškega bataljona oz. Kokrškega odreda, ki so 24. decembra 1942 padli v neenakem boju z Nemci in raztrganci. Letos smo se nekateri Trzinci odzvali vabilu ZB NOB Kamnik in v lepem nedeljskem dopoldnevu prisostvovali slovesnosti, na kateri sta ob kulturnem programu pevcev zbora Solidarnost in recitatorke Zale spregovorila poslanec DZ Ivo Vajgel in kamniški župan Tone Smolnikar.

Leta 1942 je že nekaj dni pred usodno borbo na Kostanjsko planino prišlo več kamniških in štajerskih borcev ter poveljniškega kadra zaradi posveta in reorganizacije Kamniškega bataljona ter formiranja novega Kokrškega odreda. Sestanka, kjer so osnovali skupni

štab, so se 20. decembra 1942 udeležili namestnik politkomisarja I. grupe odredov Stane Bizjak – Kosta, komandanti Kamniškega bataljona Matija Blejec – Matevž Plamen, Savinjskega bataljona Alojz Kolman – Marok in Moravškega bataljona Franc Poglajen – Kranjc, pred tem pa je bil pri Kamniškem bataljonu tudi komandant II. grupe odredov Franc Rozman – Stane.

21. decembra 1942 je prišel na planino tudi ostanek Kokrškega bataljona, 23. decembra 1942 pa se je na Moravško vrnila večja grupa Moravškega bataljona.

Poveljstvo odreda je že nekaj dni pred usodnim 24. decembrom ugotavljalo, da Nemci pripravljajo napad, zato so ves čas pošiljali na teren patrulje in zasede, da jih ne bi Nemci presenetili. Vseeno pa so Nemci v jutranjih urah 24. decembra 1942 z več kot dvajsetkratno premočjo napadli tabor, kjer se je nahajal novo formirani Kokrški odred. Po večkratnih poskusih preboja iz sovražnikovega obročja se je borcem, ob velikih žrtvah, le uspelo prebiti iz obkolitve na položaje, kjer niso bili več opaženi. V poznem popoldanskem času, v mraku, ko se je začela spuščati megla, so se umaknili mimo Zgornjega Tuhinja proti Palovčam.

Na Slevcu je padlo 16 borcev s skoraj celotnim novim štabom, med njimi komandant Kamniškega bataljona oz. novega Kokrškega odreda Matija Blejec- Matevž Plamen, Mengšan, ki je pred začetkom vstaje proti okupatorju na mengeško-domžalskem območju delal kot krojaški pomočnik pri krojaču Francu Lukmanu v Trzinu. Med padlimi borci na planini pa je bil tudi Franc Kotar – Riko iz Trzina, po katerem se imenuje Kulturno umetniško društvo Trzin.

Jože Kosmač

Tudi Kranjskogorci klonili

Kranjska Gora : Utrip Trzin **60 : 93**

Rezultat po četrtinah: 12:22, 10:29, 21:31, 17:11

V osmem krogu je bila izredno zanimiva situacija na lestvici v 3 SKL Center, saj sta imeli prvi dve ekipi po en poraz, ekipe do petega mesta pa dva poraza. Pred tem kolom je bilo torej v igri za prvo mesto v skupini kar pet ekip od devetih. Utrip Trzin se je odpravil v goste v Kranjsko Goro, ki ni bila neposreden tekmelec na lestvici. Skozi celo tekmo je imel pobudo Trzin, čeprav je Kranjska Gora v drugem polčasu veliko bolje odbijala, in je zadnjo četrtino celo dobila. Tekmo je vseeno prepričljivo dobilo moštvo Utripa Trzin in vsi igralci so se vpisali med strelce. Na tekmi za prva mesta sta se med sabo pomerili Ivančna Gorica in Šenčur mladi. Tekma je bila napeta, na koncu pa je morala Ivančna Gorica priznati poraz.

Strelci:

ŠD Kranjska Gora: Soklič 5(5:1), Kersnik 6(2:2), Hladnik 6, Veber, Stegnar 14(2x3,4:4), Cvenkel 2, Rekar 8(6:4), Iskra 4, Oman 9(8:5), Balon 6

KK Utrip Trzin: Zakrajšek 7(1x3), Polanc 21(4:3), Erčulj 4(1:0), Pogačar 7(1x3,4:0), Novak 13(3x3), Florjanc 9(1x3,4:2), Stadler 2(2:0), Popovič 7(1x3), Bečaj 5(1x3), Podgoršek 2, Šercer 14(5:4)

Po prvem delu Utrip Trzin tretji

Utrip Trzin : Ivančna Gorica **67 : 48**

Rezultat po četrtinah: 11:20, 22:8, 15:13, 19:7

Zadnji krog prvega dela je v Trzin prišla Ivančna Gorica. Po porazu v prejšnjem krogu so bili gostje odločeni, da domov ne oddidejo praznih rok. To je bil račun brez krčmarja. Po silovitem začetku gostov so Trzinci kmalu postavili stvari na svoje mesto. Igra Ivančne Gorice je temeljila na postavljanju hrbtnih blokad in metu z razdalje; taktika, proti kateri dobro deluje kolektivna obramba. Tako so kljub vodstvu gostov v prvi četrtini domači igralci ob polčasu vodili z rezultatom 33:28. V drugem polčasu so gostje poskusili z različnimi obrambnimi rešitvami in z vsako malo zmedli domače, a ti niso popustili v obrambi, z nekaj zadetimi koši od daleč pa uničili še tako trden zid Ivančne Gorice. Zadnja četrtina je popolnoma pripadla Utripu, ki je le še potrdil, da je ta dan boljši nasprotnik, končnih 19 točk razlike pa ni odraz borbene in izenačene tekme.

Po zaključenem prvem delu se je Utrip Trzin zavihtel na tretje mesto v skupini s sedmimi zmagami in dvema porazoma. Boj za prvo mesto je tako še vedno odprt.

Prva tekma drugega dela bo 17.1.2009 v Žireh, prva domača pa v petek, 23.1.2009, ob 20.00.

Matjaž Erčulj

Študentski klub Domžale

Prikulturovratimo v leto 2009

Pa je za nami še eno pestro leto, in glede na vedno hitrejši tempo življenja z vedno bolj izpopolnjenimi tehnološkimi dosežki nas verjetno čaka še bolj pestro leto 2009. In tako ga v Študentskem klubu Domžale tudi začnemo. Predvsem naj poudarim večji kulturni vložek v drugi polovici januarja. Govorim seveda o kulturnem festivalu domžalske občine, našem in vašem DNK-ju ali DNevihi-Kulture.

DNK se bo že sedmo leto zgodil, tako kot leta poprej, v drugi polovici januarja, prostorsko pa se bo dogajal tako v Domžalah kot Kamniku in letos tudi v Ihanu. Zanimiv program te bo zagotovo premamil, in tako boš del otvoritve z bruhalci ognja 21. januarja ali pa si boš pogledal/a gledališko igro, improligo, jazz koncert, fotografsko razstavo in koncert kar tako in še in še...

Seveda so vse prireditve še vedno brezplačne in za vsakogar, ki si želi po napornem decembru malo napolniti dušico s prijetnimi umetniškimi vsadki. Vsi dogodki se tudi začnejo ob 20h na različnih lokacijah, ki si jih lahko pogledate na spletni strani www.dnevi-kulture.net. Tam so tudi dnevne novice in vse ostale informacije, vključno z odgovori na vprašanja, ki se ti porajajo... Rastolmači tega s kvadratik...

Torej, vidimo se na DNevihiKulture od srede, 21. januarja, pa do nedelje, 25. januarja! Mi bom tam, bodite tudi vi!

Program DNK

Sreda, 21. januar 2009

20:00, pred klubskimi prostori

Otvoritev kulturnega festivala DNK 09 z ulično predstavo in slikarsko razstavo*

Festival DNK bomo otvorili pred prenovljenimi klubskimi prostori, kjer bomo s tipično atraktivno ulično predstavo, polno raznih spektakularnih žonglersko-ognjenih spretnosti Charivari prebudili Domžale. Posamezne točke v predstavi so polne humorja in burkaških domislic ter sodelovanja gledalcev. Videli boste sekanje prstov, branje misli, mešanje koktajlov, žongliranje v obratno smer, ljubke nasmehe in še in še... Kasneje se bomo umaknili v prijazne prostore Študentskega kluba Domžale, kjer nas bo čakala manjša pogostitev, ob intimnem zvoku trobente pa si bomo ogledali tudi slikarsko razstavo Marinkeregar in Marije Šešet. Toplo vabljeni!

Četrtek, 22. januar 2009

17:00, Mercator center Domžale, otroški kotiček

Otroška predstava - Skoraj najboljši cirkus

V sklopu kulturnega festivala DNK smo poskrbeli tudi za naše najmlajše. V otroški predstavi Skoraj najboljši cirkus Beni in Zupi otrokom pripravita pravo cirkuško predstavo. Navkljub želji, da bi se čim bolj izkazala, vse le ne gre čisto gladko. Številni humoristi zapleti in komični nesporazumi med njima se ob veliki pomoči in veselem sodelovanju mladih gledalcev konec koncev le odvijajo v skoraj najboljšo cirkuško predstavo. Najmlajši in mladi po duši bomo uživali!

20:00, prostori Študentskega kluba Domžale

Filmski večer z gostom – Petelinji zajtrk

Drugi dan kulturnega festivala DNK bo filmsko obarvan. V klubskih prostorih bomo gostili sodelavca pri filmu Petelinji zajtrk, ki si ga bomo pred pogovorom seveda ogledali na velikem platnu. Omenjeni film je ljubezenska zgodba, v kateri se komično prepleta s tragičnim. Kraj dogajanja je Gornja Radgona, majhno mesto, kjer čas teče počasneje. Na začetku se zdi, da junaki filma živijo tiho in opazno, vendar se kmalu izkaže, da vsak izmed njih goji skrite strasti, ki poskrbijo za nenadne zaplete. Povprašajte in potešite radovednost o najbolj gledanem slovenskem filmu leta tudi vi!

Petek, 23. januar 2009

18:00, pred nekdanjimi prostori MKC Akumulator

Slovo od MKC-ja

Del kulturnega festivala DNK bo tudi zaprtje Mladinskega kulturnega centra v Domžalah. S tem želimo opozoriti na neurejene razmere v domžalski občini s kulturnim sektorjem in predvsem z razmerami za mlade. Prostor se namreč zapirajo, mladi pa naj kaj... Toplo vabljeni na še dokončno in simbolično slovo od MKC-ja. Dejansko se zapre z letom 2009!

20:00, KUD Ihan

Etno-rock Kišta s Kontrabanti in Aritmijo

Super koncert s še boljšima etno-rock glasbenima skupinama. Aritmija in Kontrabant samo za vas na festivalu DNK! Aritmija je izključno instrumentalna, odlično odigrana muzika, ki se povečini suče okrog bosanskih, makedonskih ritmov in tudi v duhu balkanskega melosa napisanih avtorskih skladb. Medtem ko skupina Kontrabant gravitira k etnu, vibrira pa v vseh zvrsteh, ki se jim ponujajo za tihotapljenje. Kontrabant je prava trans-slovenska glasbena tolpa. Kontrabantarji izvirajo iz skoraj vseh koncev Slovenije, zato v glasbeni kolaž lepijo panonsko in mediteransko godbo, podalpske poskočnice, klasične in balkanske zvoke, obogatene z romskim jezikom, madžarščino in slovenskimi narečji. Ob njihovi muziki starčki oživijo, otroci rajajo, mrki se smeji, žurerji ponorijo! Vabljeni torej vsi!

Sobota, 24. januar 2009

20:00, Dom kulture Kamnik

Fourklor in Glej ga, zlomka! v okviru kulturnega festivala DNK!

Sobotni dan oz. večer kulturnega festivala DNK se bo dogajal v Kamniku. V Domu kulture Kamnik se bodo predstavili umetniki skupine Fourklor, ki v predstavi na zanimiv in iskričast način problematizirajo in ironizirajo svoj odnos do sodobnega plesa, cirkusa, eden do drugega ter do svoje umetniške skupine. Umetniki delajo skupaj že več kot desetletje, in skupino dojemajo kot družina. Fourklor ima prepoznavne značilnosti in v svojem ustvarjanju pogosto uporablja predmete, objekte, ki nudijo cel spekter možnosti za manipulacijo. V predstavi Glej ga, zlomka! se poigravajo s predmeti ter z zlitjem telesa in objekta ustvarijo novo, drugačno telo. Vredno ogleda!

Prireditve je brezplačna, a vseeno moraš vstopnice prevzeti ali na Študentskem klubu Domžale ali pa na Študentskem klubu Kamnik!

Nedelja, 25. januar 2009

20:00, KD Franca Bernika Domžale

Improliga - Dva na 2! in zaključek kulturnega festivala DNK!

V okviru DNK-ja oz. kulturnega festivala DneviKulture se bo zaključni dogodek festivala odvrtel v smehu in čisti improvizaciji z improligaši in predstavo Dva na 2! Dva improvizatorska para se bosta za vaše poglede in simpatije borila v različnih improvizacijskih disciplinah. Vse, kar bo rečeno in storjeno, bo ustvarjeno instantno pred vašimi očmi, brez vnaprej pripravljenih scenarijev in priše-

petovalcev. Začimbe boste lahko dodajali sami z vašimi idejami in predlogi. Končni zmagovalni par bo le eden. Tisti, ki bo najbolj iznajdljiv. Tisti, ki bo imel najbujnejšo domišljijo. Tisti, ki ga boste z aplavzom izbrali vi. In tako z nasmehom na ustih zaključili že šesti DNK! Se vidimo! In drugo leto ponovimo!

Tudi ta prireditve je brezplačna, a vseeno moraš vstopnice prevzeti ali na Študentskem klubu Domžale ali pa na Študentskem klubu Kamnik!

Vse prireditve so brezplačne in blagodejno vplivajo na tvoje telo in dušo! Letos še z akcijsko ponudbo, kateri se ne boste mogli upreti! Poizkusi in se nam pridruži!

****Razstava bo na voljo na ogled še teden dni po zaključku festivala.***

Ana Strnad

Nadrsali tako ali drugače

Prosina (januarja) gorkota – jeseni sirota. Prosinec mrzel, da poka – bo sadje v jeseni in moka. V prosincu je bolj videti volka v hlevu, kakor brez suknje na polju moža. Ni kaj, ljudska modrost nam veli, da mora biti prvi mesec v letu mrzel in letos je res pošteno stisnilo. Ledeni dnevi so vztrajali vse od zadnjih dni minulega leta, pa vse do sredine tega meseca, toliko zaporedoma jih ni bilo že dolgo časa! Če se še niste, razmere to še vedno dopuščajo, se brž odpravite na sprehod do Frnihtovega bajerja med Mlakami in cono, pa nikar brez drsalk. Športni navdušenci vzemite še hokejsko palico, tudi tista, ki gre k rolerjem, bo zadoščala. K mrazu sodijo tudi topli napitki, in ker je bajer precej stran od (pre-)številnih trzinskih »betul« in drugih, bolj imenitnih gostinskih obratov, je dobro, da prinesemo s seboj kaj toplega, drugače lahko »nadrsmo«. Nadrsali pa smo tudi med novoletnimi prazniki in po njih, in to na tistih mestih, kjer to sicer ni pogost pojav, pri čemer pa »podoknice« z enim poslušalcem (beri ženo) ne štejejo.

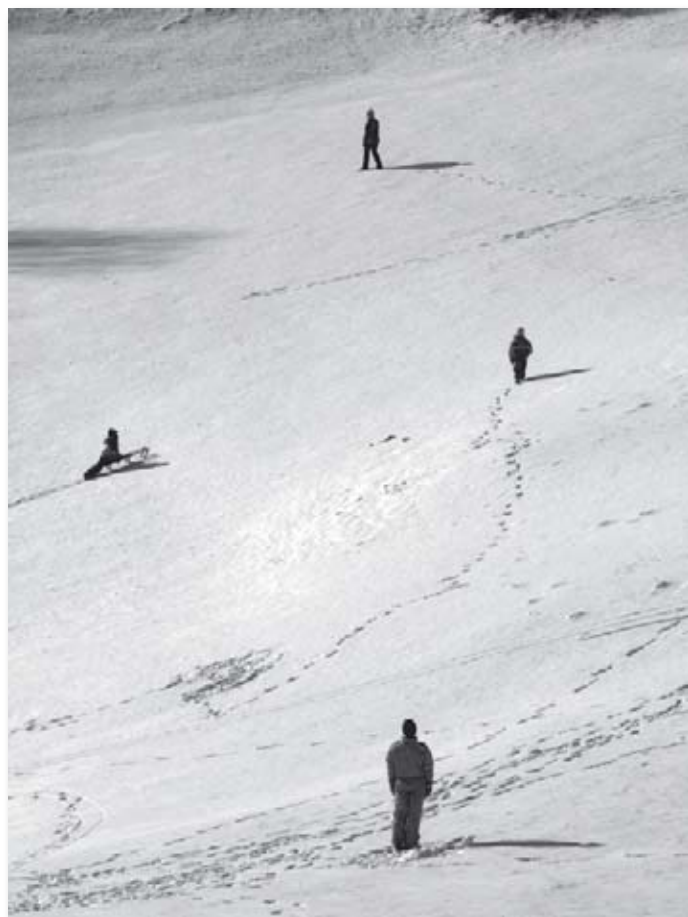
Ledeni dnevi so bili namreč krivi tudi za to, da smo bili v prvi polovici meseca hočeš nočeš skoraj vsi občasno drsalci, in to prav vseh vrst in stilov (več kot prosto stoječih je bilo namreč padajočih...). Če tu spodaj res nismo imeli dovolj snega, v bližnjih Grintovcih ga

je nad »grešnimi« 1000 metri obilo, saj nas je višina snežne odeje bolj spominjala na sladkorni posip, pa je bilo povsod dovolj ledu. Tudi na javnih površinah, ki niso namenjene jeklenim konjičkom, pri čemer smo jo Trzinci še dobro odnesli. Ker snega ni padlo »po predpisih« (berite toliko, da bi se pristojni zmenili zanj), so zato marsikje izpustili ali zamujali s čiščenjem in posipanjem pešcem in kolesarjem namenjenih površin. In ker je stisnil mraz, je zamrznila tudi vsa »kemija«, ki nas sicer rešuje te nadloge. Mraz pa nam je po drugi strani tudi omogočil, da smo po nekaj letih spet lahko opazovali sosednje in malo bolj oddaljene ognjemete. Vaš svetnik se je takoj po polnoči v izbrani družbi podmladka ter močnejših in lepših polovic odpravil v vremensko izvidnico po Mlakah - in v glavnem sameval. Prvega znanca smo zaradi pirotehničnega festivala za hišo komaj priklicali. Bolj uspešni pa smo bili na vzhodnem odseku Kidričeve, kjer se je na ulici zbrala sosedska desettinija. Pirotehnike jim je sicer že zmanjkalo, ne pa tudi »grelnih teles«.

Po vsem tem je marsikdo tako ali drugače zbolel. Pa saj je silvestrska noč le enkrat na leto! Kot mi je zatrdil pred novim letom nekdo z idrijskega konca, pa menda mine tudi bolezen, »v sedmih dneh z dohtarjem, v enem tednu pa brez njega«. Sem raje kar poknjžil, da se ne bi mučili z rovtarskim narečjem, čeprav so hribci v tistih krajih od sile iznajdljivi in precej manj tarnajo v primerjavi z nami, ravninci. Eh, dragi moji »soravninci«, spet sem zadržal proč od vremena, pa koga sploh še zanima lanski sneg, lepo vas prosim? Ampak december je že bil tak, da se ga velja spomniti. Po snegu predvsem višje zgoraj, kjer ga ob tem času že dolgo ni bilo toliko, tu spodaj pa po obilnih padavinah. Na našem koncu smo krepko presegli dvestolitrsko znamko (preglednica) in enako je bilo z odstotki glede na dolgoletno povprečje. Tega smo presegli kar za dva in pol do trikrat! Slednje velja za gore, ki se rišejo na severnem trzinskem obzorju. V Sloveniji so bili deležni največ padavin, okrog 400 litrov na kvadratni meter na območju med rekami Vipavo, Idrijco in Poljansko Soro (posebno poglavje je še bolj namočeno Bovško). Tudi v sicer precej bolj sušni severovzhodni Sloveniji so pridelali decembra okrog 100 litrov padavin. Le mislimo si lahko, kaj bi bilo, če bi po nižinah vsaj del te silne vode padel kot sneg, a so bile povprečne decembrske temperature kar okrog 2 stopinji Celzija nad dolgoletnim povprečjem. Temu ustrezno smo bili precej prikrajšani za sončne žarke (samih žarkov skorajda nismo videli), ki jih je bilo le za dobri dve tretjini dolgoletnega povprečja.

Oglejmo si še domače decembrske razmere, razmere za leto 2008 si bomo ogledali prihodnji mesec, saj januar še zdaleč ni tako vremensko razgiban, kot je bil mesec pred njim, kar pa še ne pomeni, da ni bil v tem pogledu tudi zanimiv. Mraz, kot ga ne pomnimo, pač naredi svoje! Kot smo že omenili, smo glede snega v lanskem decembru prišli skozi bolj slabo. Prvi dan v mesecu zjutraj smo ga imeli še 7 centimetrov, a ga je že do večera večinoma pobralo. Po beljen je bil še Štefan (26. 12.), konkretnejši snežni »posip« pa smo dobili šele na novega leta dan (3 cm). Že na Miklavža smo dobili skoraj 50 litrsko vodno pošiljko. Večino od 237 litrov, v kar 16 padavinskih dneh, smo prejeli v prvih dveh dekadah meseca, največ (123 mm) v dneh pred 11. 12. in na ta dan. Zato tik pred božično novoletnimi prazniki ni manjkalo dosti do poplav tudi pri nas, saj so bili pod vodo mnogi travniki vzdolž Pšate in tisti vzhodno od železniške proge. Nadpovprečni temperaturi v prid govori tudi podatek, da nismo imeli nobenega dne s slano, kar je za december sila nenavadno. Po drugi strani pa le 10 dni z meglo, in to le nekaj takih, ko je vztrajala cel dan.

Če strnemo vremensko in tudi drugače pestri december - do prihoda območja visokega zračnega pritiska proti koncu meseca skoraj ni bilo dneva, ko ne bi deževalo, medtem ko sonca praktično nismo imeli. Po obilnih padavinah v prvih dveh dekadah decembra je do konca meseca sledilo nekaj dni z meglo ali nizko oblačnostjo (v obeh primerih je občutek vremena ponavadi slab...). Okrog bo-

Vsak po svoje, mladi Trzin'ci pa s sanmi (stari s sekir'co)! Kaj več kot za zasilno sankanje sneg v letošnji zimi letos še ni zadoščal.

(Foto: T.M)

žiča pa je začel končno naletavati sneg. A še preden se je pošteno vsulo, je sneženje že ponehalo. Mi seveda še ne bomo odnehali in vam še naprej poročali o vremenskih in drugih prigodah ter nezgodah. Kljub temu da letos v Trzinu ni bilo uradnega silvestrovanja, pa je bilo veselo, in tako je prav. Navsezadnje je vsaj vreme v minulem mesecu pokazalo, da ni »v recesiji«, in glede tega mu velja slediti. Da za dežjem posije sonce, že vemo, upajmo pa, da tudi za »finančno« nestabilnimi vremeni. Morda je prav to leto čas za temeljito prevetritev nas samih, medsebojnih odnosov in naših dosedanjih navad, tako družinskih kot tudi potrošniških. Ne čakajte predolgo na inventuro in izkoristite prav vsak dan, ko se proti večeru postopoma stemni vse do nižin.

Trzinčanov Miha,
občinski vremenski svetnik

Padavine v decembru 2008 na izbranih merilnih postajah (v mm oziroma l/m²).

postaja / obdobje	decemberr 08
Trzin	237
Domžale	208
Ljubljana	225
Trboje	277
Polhov Gradec	302
Grosuplje	219

Podatkovni viri: Slovenski meteorološki forum, Forum ZEVS, privatna vremenska postaja Trzin.

V 100. letu je tiho zaspala naša mama Katarina Kralj, roj. Jeretina. Od nje smo se poslovili v družinskem krogu dne 31.12.2008.

Zadnji dan preteklega leta so se svojci, prijatelji in sosedje na menceškem pokopališču poslovili od ene najstarejših Trzink Katarine Kralj. Njena, Kraljeva družina - Kraljev rod, ki sta ga skupaj z možem Jožetom vzgojila, je v Trzinu že pustil neizbrisno sled, zato ob tej priliki objavljamo del poslovnega govora:

Danes je poseben dan, dan slovesa, poslavljamo se od iztekajočega se leta, poslavljamo pa se tudi od naše drage Katarine: mame, stare mame, prababice, tašče, Trzinke. Slovo od leta je ponavadi veselo, polni smo novih načrtov, pričakovanj, novega upanja; a vedno se ozremo tudi nazaj, na preteklo.

Slovo od sočloveka nasprotno ni lahko, je čas žalovanja; a tudi to je čas, ko se ozremo v preteklost, čas, ko obudimo naše spomine. Skoraj stoletje, ki ga je živela Katarina, je dolgo obdobje, zato je teh spominov še posebej veliko. Preveč, da bi se spominjali vsega; nekaterih stvari se, v tem času slovesa, lahko spomnimo skupaj, drugo naj ostane vsakemu od nas, ki smo bili tako ali drugače z njo povezani.

Komaj si še predstavljamo, predvsem mlajši, kakšno je bilo življenje v letu 1909, v letu, v katerem se je na Brezjah pri Krtini rodila Katarina. V skromni in v številni družini 15 otrok, ob zgodaj umrli mami, mladost Katarine Jeretina – takšen je bil njen dekleški priimek – ni bila lahka, a to še ne pomeni, da ni bila lepa.

Še posebej je bila navezana na svojega očeta in na mnogo prekmalu preminulega brata Janeza, duhovnika. O tistih časih je rada pripovedovala zanimive zgodbe, vsakomur, ki ji je želel prisluhniti.

Že kmalu jo je življenjska pot zanesla v Trzin, saj doma, kot je bilo takrat običajno, ni bilo »kruha« za vse. Tam je tudi spoznala Kraljevega Jožeta, s katerim je ustvarila trdno družino. Rodila je 8 otrok, deklici sta že kmalu po rojstvu umrli. Delo, delo in delo. Preživeti družino šestih otrok, v burnih časih, ki jih je zaznamovala velika svetovna vojna, še zdaleč ni bilo lahko. Ker je bil Jože zaradi svojega dela veliko zdoma, je bila pogosto »za vse sama«. A Katarina se ni pritoževala, ni bila takšne vrste človek.

Ko so si njeni otroci ustvarjali družine, ni nikomur odrekla gostoljubja, ne zetu, ne snaham. Znala je deliti, dajati, pomagati. Lastnosti, ki danes nekako »izumirajo«.

Družina je rasla, »na vrsto« smo prišli vnuki. Pri »trzinski mami«, kot smo ji pravili, smo se, na družinskih srečanjih, dobivali skoraj vsako soboto ali nedeljo. Bila so prijetna srečanja. Katarina jih je imela rada, sploh je bila vesela slehernega obiska.

Končno si je lahko privoščila tudi kaj zase; izlete, srečanja z upokojenci. Četudi ni imela veliko šol, jo je »šola življenja« dodobra izbrusila, in vedno je bila na tekočem z dogodki; političnimi, kulturnimi in še posebej – športnimi.

Leta 1987, po 52 letih skupnega življenja, jo je zapustil mož Jože. Katarina je živela naprej, polna optimizma, vesela vsakega obiska, slehernega praznovanja. Njen devetdeseti rojstni dan, pri Narobetu, je bil še posebej slovesen, takrat so bili »zraven« že tudi njeni pravnuki.

Katarina nas je zapustila tiho. Čeprav danes žalujemo, in prav je, da žalujemo, ne bomo patetični in zagrenjeni. Vstopili bomo v novo leto, optimistični, radostni, polni življenjske energije; to smo se lahko naučili od Katarine.

Katarina bo tako ali drugače ostala z nami; v duhu, v naših spominih, v naših prihodnjih srečevanjih.
Ob prerani smrti svojega brata je s tresočo roko zapisala: »Zbogom, dragi moj brat Janez, sestra Katarina.«
Danes se bomo poslovili, preprosto in od srca: »Zbogom, draga Katarina.«

Napovednik dogodkov v Trzinu za februar 2009

22-25. februar TZS.
GR Ljubljana TD Kanja Sejem TURIZEM in PROSTI ČAS
21. februar (Trzin) PUSTNI KARNEVAL

DELAVNICE TD Kanja 2008/2009

1. Rezbarska delavnica (učil. teh. pouka OŠ)	Vsak torek od 17. do 19.00
2. Folklor – odrasla skupina (OŠ – mala telovadnica)	Vsak četrtek od 20.30-22.00
3. Delavnica roč. vezenja (CIH, soba 50)	Vsak poned. od 17.00-19.00
4. Delavnice za otroke – "Učimo te turizma"	
5. Druženje in pogovori o tur. dejavnosti	Vsak drugi in četrti ponedeljek 26.1., 9.2., 23.3.
6. Slikarska delavnica – prijave zbrane	(Ob zadostnem številu prijav večkrat v januarju)

Fotoreportaža z mednarodnega strelskega tekmovanja za Sekirco Borista Paternosta

Foto: Andrej Nemec

Projekt je namenjen VSEM DRUŽINAM za izboljšanje socialnega razvoja
otrok in staršev ter zmanjšanje vpliva različnih dejavnikov tveganja:
izboljšanje komunikacije med družinskimi člani, spodbujanje
medsebojnega razumevanja in učenja, podpora staršem pri vzgoji
in izobraževanju otrok, učenje starševske vloge...

Objem

pomoč družini v vzgojnem procesu

BREZPLAČNA PREDAVANJA in DELAVNICE ZA STARŠE v mesecu januarju 2009

KJE? Center Ivana Hribarja (Dvorana Marjance Ručigaj, Ljubljanska 2F, Trzin)

KDO? Franc CEGNAR, gledališki in radijski režiser

Izkustveno učenje skozi igro na temo: NEVERBALNA KOMUNIKACIJA

KDAJ? torek, 13.01.2009, od 18. do 19.30

**Izkustveno učenje skozi igro na temo: PREPOZNAVANJE SAMEGA SEBE,
DRUGEGA IN MEDSEBOJNIH ODNOSOV**

KDAJ? torek, 20. 01. 2009, od 18. do 19.30

**Izkustveno učenje skozi igro na temo: ODKRIVANJE OTROKOVIH TALENTOV,
NAGNJENJ IN INTERESOV**

KDAJ? torek, 27. 01. 2009, od 18. do 19.30

REDNI TERMIN BREZPLAČNEGA INDIVIDUALNEGA SVETOVANJA ZA DRUŽINE

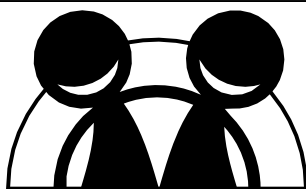
KJE? v prostorih stare občine Trzin (Mengeška 9, vhod iz glavne ceste Trzin-Mengeš)

KDAJ? vsak četrtek od 18.00 do 19.30 (pričetek v četrtek 20.11.2008)

KDO? Darinka Vrhovec, univ. dipl. psih., Tatjana Brank Pečko, univ.dipl.soc.

Vabljeni vsa družina, lahko tudi samo starši ali posamezni družinski člani!

Zaželeno predhodno naročanje (041 291 245, tatjanabranc@gmail.com, sasa.poljak1@guest.arnes.si).

Društvo prijateljev mladine Litija

NAZIV: DPM Litija

NASLOV: Ponoviška cesta 12, Litija

VODJA PROJEKTA: Sabrina Povšič Štimec

KONTAKTNA OSEBA: Tina Verbančič

E-POŠTA: projekt.objem@gmail.com

GSM: 030 313 212 **TEL:** 01 8980 119

Partnerja pri projektu:

Društvo SOŽITJE
Litija in Šmartno

Projekt je podprt s subvencijo Islandije,
Lihtenštajna in Norveške preko
Finančnega mehanizma EGP
in Norveškega finančnega mehanizma.

